

கிளம் பருதி

2018

வெளியீடு
கலாசாரப் பேரவை,
பிரதேச செயலகம்,
கோற்கணப்பற்று - வாழூச்சேனை

நோப்பர்த்

2018

14^{வது} கதிர்

வெளியீடு:
கலாசாரப் பேரவை
பிரதேச செயலகம்
கோயில்பூர்ணு - வாழாட்சேகன

இளம்பரதி

கோறனைப்பற்று பிரதேச செயலக கலாசார
பேரவைமலர் வெளியீட்டுக்குழு

தகலைஞர்

திரு.வ.வாகூதேவன்
(பிரதேச செயலாளர்)

உபதகலைஞர்

திருமதி. N.பிருந்தன்
(உதவிப் பிரதேச செயலாளர்)

ஏச்யலான்ட்கள்

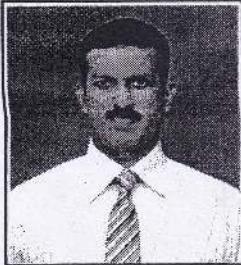
திருமதி. எஸ்.ருகேந்தினி
திரு. என்.பிருந்தாவன்

மலர்க்குழு

திரு. கு.நாகநாதன்
திரு. ஏ.வசந்தகுமார்
திரு. கே.சண்முகநாதன்
திரு. எஸ்.அரியக்குட்டி
திருமதி. எஸ்.குமாரவேல்
திரு. மா.குண்பாலன்

நதியகங்குடு குழு

திரு. எஸ் சிவநேசராஜா
திருமதி D. ரேவதன்
திரு. R. பாஸ்கரன்
பிரதேச செயலக சகல தரப்பு உத்தியோகத்துர்களும்

முன்னுரை

குழுமத் தின் சமூகத்தின் இனத்தின் கலை கலாசார பண்பாட்டு விழுமியங்களின் இருப்பே அக்குழமத்தின் சமூகத்தின் இனத்தின் இருப்பை உணர்த்தும் வெளிக்காட்டும். எனவே இவற்றை பேணவேண்டியது நமது ஒவ்வொருவரதும் கடமையும் பாறுப்புமாகும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கின்ற போது சகலவற்றினையும் ஆவணப்படுத்தல் எனும் அடிப்படையில் கோறணைப்பற்று பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவையின் முத்தமிழ் விழா மற்றாகிய இளம்பரிதி பணியாற்றி வருவது மகிழ்ச்சிக்குரிய விடயம் இவ்வகையில் இவ் வருடம் இளம்பரிதி அதே நோக்கில் வெளிவருகின்றது.

பல்வேறு சிரமங்களின் மத்தியில் இளம்பரிதி மலர் வெளிவர உழைத்த அனைவருக்கும் நன்றிகளும் பாராட்டுக்களும் தெரிவிப்பதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

திரு.வ. வாசுதேவன்
கலாசார பேரவை தலைவரும்
பிரதேச செயலாளரும்
கோறணைப்பற்று வாழைச்சேனை

அரசாங்க அதிபரின்

வாழ்த்துச் செய்தி

கோறனைப்பற்று வாழைச் சேணை பிரதேச கலாசார பேரவையினால் ஆண்டுதோறும் நடாத்தப்படும் முத்தமிழ் விழாச் சிறப்பு மலர் “இளம்பரிதி” எனும் நாலுக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் பெரும் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

தற்காலத்தில் வாசிப்பு சுருங்கிபோய் கையடக்கத் தொலைபேசியும் முகப்பு நாலும் அதிகரித்துப்போன சூழ்நிலையில் வெளியிடப்படும் சஞ்சிகைகள் சில நாட்களில் கண்டு கொள்ளப்படாமல் மறைந்துவிடும் நிலையில் இளம்பரிதி ஆய்வுக்குரிய முன்னோடி கருத்துக்களைக் கொண்டு துறைசார் அறிஞர்களின் கட்டுரைகளை கொண்டு வெளிவருவது மகிழ்ச்சிக்குரிய விடயமாகும்.

ஒரு பிரதேசத்தின் கலாசார விழாவானது அப்பிரதேசம் சார் கலை நிகழ்வுகள், பாரம்பரிய கலைகள், மரபுசார் வழிபாடுகள், பாரம்பரிய வைத்திய முறைகள் போன்ற பிரதேசத்திற்கே உரித்தான கலை வெளிப்பாடுகளை வெளிக் கொண்டுவதோடு அப்பிரதேசத்தில் உள்ள கலைஞர்கள், சமூக சேவையாளர்கள், சுதேச வைத்தியர்கள் போன்ற சமூக ஆர்வலர்களை கௌரவிக்கும் ஓர் நிகழ்வாகவும் அமைவது பாராட்டத்தக்கது.

எனவே இந்நால் வெளியீட்டுக்கு முன்னின்று உழைத்த பிரதேச செயலாளர், அலுவலக ஊழியர்கள், நால் வெளியீட்டுக்குழுவினர் யாவருக்கும் எனது தீயம் கணிந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

மா. உதயகுமார்

அரசாங்க அதிபரும் மாவட்ட செயலாளரும்
மட்டக்களப்பு மாவட்டம்.

சிறுக்கு மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள்
தினைக்களத்தின் மாகாணப் பணிப்பாளரின்

வாழ்த்துச் செய்தி

பன் மைத்துவ கலாசார எண் ணைக் கரு

மேலோங்கிலுவரும் இக்காலகட்டத்தில் கலை கலாசார செயற்பாடுகளின் மூலம் மிக இலகுவாக இவ் எண்ண கருவை நடைமுறைப்படுத்தலாம். இதனை மனங்கொண்டு கிழக்கு மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் தினைக்களம் கிழக்கு மாகாண கலைஞர்களை கெளரவித்து வருவதுடன் ஏனைய மாகாணங்களில் வாழ்கின்ற கலைஞர்களுக்கிடையோன உறவுப்பாலத்தை அமைத்து கலைஞர்களின் வாண்மையை விருத்தி செய்வதற்கு தன்னால் முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றது.

இத்தகைய சூழலில் பிரதேச செயலகங்களினால் முன்னொடுக்கப்படும் கலை கலாசார செயற்பாடுகளும் சிறப்பான வகிபாகத்தை வகிக்கின்றன. கலை இலக்கிய செயற்பாடுகளை ஆவணப்படுத்தும் நோக்கிலும், இத்தகைய செயற்பாடுகளுக்கு முன்னுரிமை வழங்கியும் பிரதேச கலாசார பேரவைகள் வருடாந்தம் கலை, இலக்கியப் போட்டிகளை நடாத்தி வெற்றியாளர்களை கெளரவிப்பதுடன், பிரதேசத்தின் கலை இலக்கிய செயற்பாடுகளுக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் வழங்கிய முதுகலைஞர்கள் துறைர்தியாக கெளரவிக்கப்பட்டு வருகின்றமை பாராட்டுக்குரிய செயற்பாடாகும்.

இந்த வகையில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் கோற்றைப்பற்று வாழூச்சேண பிரதேச செயலகத்தின் கலாசார பேரவை 14 வது வருடமாக, 2018 ஆம் ஆண்டுக்கான பிரதேச கலாசார விழாவை சிறப்பாக கொண்டாடுவதுடன், விழாவின் ஞாபகார்த்தமாக பல்வகை ஆக்கங்களை உள்ளடக்கிய “இளம் பரிதி” சிறப்பு மலரை வெளியிடவுள்ளது.

பாராட்டுக்குரிய செயற்பாடாகும். அதனோடு இணைந்த வகையில் பிரதேச செயலகப் பிரிவில் உள்ள பாடசாலை மாணவர்கள் மற்றும் அறநெறிப்பாடசாலை மாணவர்களிடையே நடாத்தப்பட்ட கலை கலாசார போட்டிகளில் வெற்றி பெற்ற மாணவர்களின் ஆக்காங்களை உள்ளடக்கிய “புதிய மழை” சஞ்சிகையும் வெளிவருவது காத்திரமான செயற்பாடாகும். இவ்விழா மற்ற சிறப்பாக வெளிவர எனது நல் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதுடன், 2018 ஆம் ஆண்டுக்கான பிரதேச கலாசார விழா சிறப்புற நடைபெறவும், இக்காத்திரமான செயற்பாடுகளை நெறிப்படுத்திய பிரதேச செயலாளர், மற்றும் கலாசார உத்தியோகத்தர், பிரதேச கலாசார பேரவையினர், மற்றும் விழாக்குழுவினருக்கு எனது நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

திருமதி. வளர்மதி ரவீந்திரன்

மாகாணப் பணிப்பாளர்

பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்

கிழக்கு மாகாணம்

2018.09.10

இந்துசமய, கலாசார அனுவாக்கள்
தினைணக்களைப் பணிப்பாளரின்

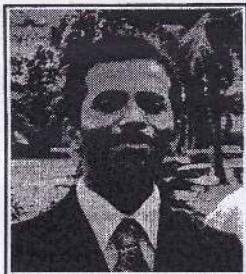
வாழ்த்துச் செய்தி

கோறனைப்பற்று, வாழைச்சேனைப் பிரதேச செயலகக் கலாசாரப் பேரவையால் வருடந்தோறும் பிரதேச மறராக வெளியிடப்பட்டு வந்த இளம்பரிதி மறர் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்களின் ஆய்வுகள் பலவற்றையும் பிரதேச ஆய்வுகளையும் உள்ளடக்கியதாகப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்குப் பயன்தரும் ஆய்வுகள் பலவற்றைக் கொண்ட காத்திரமானதொரு பகுதியாக இளம்பரிதி மறர் வெளியீடு இடம்பெற எல்லாம்வல்ல எம்பெருமானை வேண்டி வாழ்த்தி அமைகின்றேன்.

அ. உமாமகேஸ்வரன்,

பணிப்பாளர்,

இந்துசமய, கலாசார அனுவாக்கள் தினைணக்களாம்.

வலயக் கல்விப்பணிப்பாளரின்

வாழ்த்துச் செய்தி

கோற்றளப்பற்று பிரதேச செயலாளரின் தலைமையில்
இயங்கும் இப்பிரதேச செயலகப் பிரிவுக்கான கலாசார பேரவையானது பல தசாப்த கால வரலாறு கொண்டது. இச் சபையினால் கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களாக செழுமையுடன் வளர்த்துக்கூக்கப்பட்ட அரும்பணிகளில் ஒன்று இளம் பரிதி சுஞ்சிகை உருவாக்கமும் அதன் வெளியீடும் என்பதில் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இவ்வாண்டு நடைபெறவள்ள கலாசார விழாவுக்கு மேலும் அணிசேர் க்கும் விதமாக “இளம் பரிதி - புதியமழை” என பெயர் கூட்டப்படுகின்றமையையிட்டும் வழுமை போல் பாடசாலை மாணவர்கள் உட்பட பெருமளவான சமூக பங்கேற்றலுடன் இவ்விழாவை நடத்துவதையிட்டும் கலாசார பேரவையையும் பிரதேச செயலாளர் தலைமையினான் அனைத்து அலுவலர்களையும் வாழ்த்துகின்றேன்.

விழாவும் சுஞ்சிகை வெளியீடும் இனிதே நிறைவேற எல்லாம் வல்ல கிறவனின் துணை நிச்சயம் உண்டு.

தி.ரவி

வலயக் கல்விப்பணிப்பாளர்,
கல்குடா கல்வி வலயம்.

கிழக்கு மாகாணத்தைப் புரிந்து கொள்ள என்ன?

கிழக்கு மாகாணத்தில் ஆய்வுக்குரிய விடயங்கள்,
- சுட்டிக் காட்டுதலுக்கான ஒரு முயற்சி -

கலாநிதி சி. மென்னகுரு

கிழக்கு மாகாணம் குறிப்பாக மட்டக்களப்பும் பிரதேசம் மானிட வியலாளர்களின் சொர்க்கம் (Anthropologists Paradise) எனலாம். அந்நிய கலாசாரங்களுக்குள் அதிகம் அமிழ்ந்து விடாத பண்டைய கலாசார வாழ்க்கை முறைமைகளும் புராதன குழு வாழ்க்கை முறைமைகளும் காணப்படும் பிரதேசம் கிழக்கு மாகாணமாகும். இவ்வகையிலேதான் இதனை மானிடவியலாளர்களின் சொர்க்கம் எனக் குறிப்பிட்டேன்.

புராதன இனக்குழுமங்களையும், அடிக்கடி ஏற்பட்ட குடியேற்றங்களினால் புதிய இனக்குழுமங்களையும் வரலாற்றுப் போக் கிணுாடு ஏற்பட்ட வளர்ச்சியில் முஸ்லிம், சிங்கள, பறங்கி இனத்தவரையும் கொண்ட பல்லின சமூகத்தைக் கொண்டதாகவும் பன்முகக் கலாசாரத் தன்மை கொண்டதாகவும் கிழக்கு மாகாணம் விளாங்குகின்றது.

இப்பிரதேசம் பற்றி வந்த ஆய்வுகள் மிகக் குறைவே. மானிடவியலிற் பயிற்சி பெற்ற கண்ணாத் அபயசேகர மக்கிள்விறே போன்றோர் இங்குள்ள சில வழிபாடுகளையும் குடிமுறைகளையும் பற்றி ஆராய்ந்துள்ளனர். தமிழ், முஸ்லீம் அறிஞர்கள் இங்கு வாழும் தமிழர் முஸ்லீம்கள் பற்றிச் சில நூல்களை எழுதியுள்ளனர் எனினும் இச்சமூகத்தை முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ளும் முயற்சிகள் மேற் கொள்ளப்படவில்லை.

சரியான தரவுகள் பெறப்பட்ட பின்னரேயே இச் சமூகம் பற்றிய கணிப்பிற்கு வருமாடியும். மானிடவியல் சமூகவியல் தொல்பொருளியல் சரித்திரவியல் மொழியியல் போன்ற வளர்ச்சி பெற்ற துறைசார் நிபுணர்களின் வழி காட்டலில் செய்யப்படும் ஆய்வுகள் இச் சமூகம் பற்றிய பிரிவினை ஏற்படுத்தும்.

எவ்வெத்துறைகளில் ஆய்வுகளை மேற் கொள்ளலாம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டும் ஒரு அட்டவணையே இங்கு தரப்படுகிறது. இது ஒரு முழுமையான அட்டவணை அன்று. இது மேலும் செம்மைப்படுத்தப்பட வேண்டும் இது பற்றிச் சிந்திப்போருக்கு உதவும் முகமாகவே இது தரப்படுகிறது.

வரலாறு

பொதுவாக மட்டக்களாப்பினதும் சிறப்பாகக் கிழக்கு மாகாணத்தினதும் வரலாறு இன்னும் முழுமையானதாக எழுதப்படவில்லை. வெளி வந்த ஓரிரு வரலாற்று நூல்களும் ஒன்றில் ஒரு இனம் சார்ந்ததாகவோ அன்றிக் குறிப்பிட்ட சாதியினை அல்லது மன்னர்களை முதன்மைப் படுத்துவதாகவோ தான் அமைந்துள்ளன. எமக்குக்கிடைக்கும் ஒரேயொரு நூல் மட்டக்களாப்பு மான்மியமாகும். அது கூட தனிப்பட்ட மன்னர் வம்சத்தினது வரலாறே தவிர மக்களது வரலாறு கூறுவதாயில்லை. எனவே மட்டக்களாப்பு மான்மியத்துடன் இப்பகுதியிற் கிடைக்கும் புதைபொருள் ஆய்வுகள், கல்வெட்டு ஆய்வுகள் கட்டிட இடபாடுகள், இல்க்கியங்கள், ஏணையோர் குறிப்புக்கள் கர்ணபரம்பரைக் கதைகள், மொழி இலக்கியங்கள், வழிபாட்டு முறைகள் என்பவற்றின் துணை கொண்டு இப்பகுதி வரலாற்றை முழுமையாக எழுதும் முயற்சிகள் மேற் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

நிலப்பிரிவுகளும், குடியேற்றங்களும்

கிழக்கு மாகாணத்தின் புவியியல் பிரிவுகள், வளங்கள் இங்கு நடைமுறையில் உள்ள தொழில்கள் என்பன ஆராயப்பட வேண்டும். இதனைப் புவியியல், விவசாய விஞ்ஞானம், விஞ்ஞானத்துறைகளின் உதவியுடன் செய்யலாம். மட்டக்களாப்பில் காலத்திற்குக் காலம் குடியேறிய மக்கள். குழப்பரம்பல் என்பன பற்றிய தகவல்களை இவை தரும். விவசாயப் பிரதேசமாகவும், அமைந்தமைக்கும் மீன்பிழ வணிகப் பிரதேசமாக ஜரோப்பிய நாகரிகத்திற்குப்பட்ட பிரதேசமாக இன்னொருவித கலாசாரம் கொண்ட வலயமாக எழுவான் கரைப் பிரதேசம் அமைந்தமைக்குமான பின்னணிகளை இதன் மூலம் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

சமூக அமைப்பு

மட்டக்களாப்புச் சமூக அமைப்பு சில தனித்துவங்களைக் கொண்டுள்ளது. காலத்திற்குக் காலம் இங்கு குடியேறிய மக்கள் மட்டக்களாப்புச் சமூகமாக மாற ஆரம்பித்த போது அதற்கென்ற ஒரு சமூக அமைப்பும் உருவானதும் சாதி அமைப்பு, குழமுறைகள் என்பன குறிப்பிட்ட சாதியினரிடம் உருவானது. இவை மானிடவியல், சமூகவியல் பின்னணியில் ஆராயப்படவேண்டும். மூஸ்லீம் மக்கள், அவர்களிடையே காணப்படும் குழமுறைகள் இங்கு வாழும் பறங்கியினரின் சமூக அமைப்ப என்பன ஆராயவிற்குரியவை. சமூகப் பிரிவுகள் சமூகப்பிரிவு

சட்டமுறைகள் சம்பிரதாயங்கள்

இரு சமூகம் கட்டுக்கோப்புடன் வாழுச்சட்டமும் சம்பிரதாயங்களும் உதவும் சட்டத்தின் தன்மையும் சம்பிரதாயங்களின் பண்பும் அச்சமூகத்தின் இயல்லை விளக்கும். மட்டக்களப்பில் ஒரு காலத்தில் முற்குகச் சட்டம் முக்கியமாயிருந்தது. இலங்கையின் சட்டக் கோவையைத் திருத்திய ட்சுக்காரர் மட்டக்களப்புக்கு முக்குவச் சட்டத்தையும், யாழ்ப்பாணத்திற்குத் தேவழுமைச் சட்டத்தையும் கொணர்ந்தனர். சொத்து, சொத்துரிமை, சொத்து மக்களுக்கு அல்லது ஏனையோருக்குப் பகிரப்படும் விடயம் என்பனவற்றைச் சட்டம் வரையறுக்கும். மட்டக்களப்பில் இன்று முக்குவச் சட்டத்துடன், தேவழுமை, ரோமன் ட்சுக்சட்டம் என்பனவும் வழக்கிலுள்ளன. இவை சரியாக சமூகப் பின்னணியுடன் ஆராயப்படுகையில் மட்டக்களப்பின் சமூகமும் விளக்கப்படும்.

பண்பாடு பழக்கவழக்கங்கள்

மட்டக்களப்புக்கென்று சில தனிப்பட்ட பண்பாடுகள் பழக்கவழக்கங்கள் உள்ளன. என்பர். உடை, உணவு, செய்து கொள்ளும் ஓய்யனை, கிராமப் புறங்களில் வீடு கட்டும் முறை இவையற்றிய ஆய்வுகள் நடைபெறவேண்டும். இவை சில கிடங்களில் குழுமத்திற்குக் குழுமம் மாறுபட்டுள்ளது. முள்ளீம் மக்களின் உடை, உணவு, பழக்க வழக்கங்கள் வித்தியாசமானவை. பறங்கியரிடையேயும். வேறுபட்ட பண்பாடுகள் உள்ளன. எனவே மட்டக்களப்புக்குரிய பண்பாடு ஒன்றா, பலவா அல்லது இணைப்பா என்பது கண்டறியப்படுமெட்டது மட்டக்களப்பின் சமூகத்தின் இயல்பும் புரியப்படும்.

வாழ்க்கை முறை

இரு சமூகம் வரலாற்றுப் போக்கில் தன்வாழ் முறையை அமைத்துக் கொள்கிறது. பொதுவான ஒரு வாழ் முறை இருப்பினும் கிராமத்திற்குக் கிராமம் அவ்வக் கிராமத்தின் இயற்கைச் சூழல், வரலாறு, சமூக அமைப்பு என்பனவற்றிற்குத்தக்க அச்சமூகத்தின் வாழ்க்கைக்குறைகளும் வேறுபடும். இவை கிராம ரீதியாகக் கணக்கெடுக்கப்பட்டு தொகுத்து வகுத்து ஆராயப்பட வேண்டும்.

வாழ்க்கை முறையில் இப்பெறும் சடங்குகள்.

மட்டக்களப்பு மக்கள் வாழ்க்கையில் இப்பெறும் பிள்ளைப்பேற்றுச் சடங்கு, பூப்பு நீராட்டுச் சடங்கு, திருமணச் சடங்கு, மரணவீட்டுச் சடங்கு, சுடலையீற் செய்யும் சடங்கு, வயல், கடல், காடு ஆறு, வீடு, கடை ஆகிய தொழிலில் செய்யும் இடங்களில் நடத்தும் தொழில்சார் சடங்குகள், இவை தவிர்ந்த ஏனைய சாங்குகள் யாவும் தொகுக்கப்படுவதுடன் மாணிடவியல் ரீதியான ஆய்வும் நடத்தப்பட வேண்டும். முஸ்லீம் மக்கள் மத்தியிலும் பறங்கியர் மத்தியிலும் சில சடங்கு முறைகள் உள்ளன. இவையும் தீர்மூடன் இணைக்கப்பட வேண்டும்.

கோயில்கள் வழிபாடுகள்

மட்டக்களப்பு மக்களின் வாழ்வுடன் கோயில் வழிபாடு பின்னிப் பிழைணந்துள்ளது. இந்துக் கோயில்களும், இஸ்லாமியப் பள்ளிவாசல்களும், கிறிஸ்தவத் தேவாலயங்களும் இங்கு அதிகம் இந்துக்களிடமுள்ள கோயில்களை சமூகத்திற்குரிய கோயில்கள் (சாதி) தேசத்துக்குரிய கோயில்கள், பொதுக்கோயில்கள் என மூன்றாகப் பிரிக்கலாம். கிறிஸ்தவக் கோயில்களை கத்தோலிக்கம், புரட்டஸ்தாந்தம், ஏனைய கிறிஸ்தவ பிரிவுக் கோயில்கள் என வகுக்கு ஆராயலாம். இஸ்லாமியப் பள்ளிவாசல்களைப் பரியபள்ளி வாசல்கள், பெரியவர்களின் சமாதிகள் எனப் பிரித்து ஆராயலாம். பெளத்த விகாரைகளும் இங்குள்ளன, அவையும் ஆராயப்பட வேண்டும்.

இந்துக் கோயில்களின் வழிபாட்டு முறைமைகள் முக்கியமானவை. இந்துக் கோயில்களின் வழிபாட்டு முறைகள் ஆகமமுறையில் அமைந்துள்ளன. இது தவிர ஆகம முறையில் அமையாத பத்ததி முறையில் அமைந்த வருடாவருடம் நடைபெறும் வழிபாட்டு முறைகளும் உள்ளன. மன்றாட்டு முறையில் அமைந்த வழிபாடுகளுமின்றன. இவற்றுள் முதலிரண்டும் கலந்தும் அல்லது மூன்றும் கலந்துமான வழிபாட்டு முறைகளும் உள்ளன. சில குழுமங்களிடம் ஏனைய வழிபாடுகளுமின்றன. உதாரணமாக வதனமார் வழிபாடு. மாடு பிழத்தலை அபிநியிக்கும் வழிபாடாக உள்ளது. குமர வழிபாடு தேன் எடுத்தல், யானை பிழத்தலை அபிநியிக்கும் வழிபாடாயுள்ளது.

இதேபோல் கிறிஸ்தவக் கோயில்கள் பள்ளிவாசல்கள், விகாரைகளில் நடைபெறும் வழிபாட்டு முறைகள் அவ்வவற்றின் சமூகப் பின்னணியில் ஆராயப்பட வேண்டும். கிழக்கு மாகாணத்திற்கென ஏதாவது தனியான விசே அம்சங்கள் வழிபாட்டு முறையிலுண்டா என இனம் காணப்படல் வேண்டும்.

கோயில் திருவிழாக்கள்

கோயில் திருவிழாக்களுக்கும், சமூக அமைப்பிற்குமிடையே நிறையத் தொடர்புகள் உள்ளன. ஓவ்வொரு சமூகமும் விழாவிற் பங்கு கொள்ளும் முறையை கொண்டு சமூக அமைப்பின் அதிகார அடைவைக் கண்டு கொள்ள முடியும்.

இந்துக் கோயில்களின் திருவிழா, தீர்த்தம், தேர், கும்பம் சொரிவு, தீப்பாய்தல், பலிகொடுத்தல், பள்ளயம் ஏனைய வழிபாடுகள் என்பனவும் கிறிஸ்தவக் கோயில்களில் பள்ளிவாசல்களில் விகாரைகளில் நடைபெறும் விழாக்கள் என்பனவும் அதன் விசேட அம்சங்களும் தொகுக்கப்பட்டு ஆராயப்பட வேண்டும்.

குடியேற்றங்கள்

மட்டக்களப்புச் சமூகம் காலத்துக்குக் காலம் ஏற்பட்ட குடியேற்றங்களினால் உருவான சமூகமாகும். இலங்கையில் ஏனைய பகுதிகளில் இருந்து மாத்திரமல்ல - இந்தியாவில் - குறிப்பாகத் தென்னிந்தியாவின் பல பாகங்களிலுமிருந்தும் இங்கு குடியேற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. வந்த குடிகளை இருந்த குடிகளுடன் இணைக்கின்ற செயல்கள் நடந்துள்ளன. குடிமுறைகளுக்குள் காணப்படும் வேட வெள்ளாளர், சிங்களக்குடி, வீரமாணிக்கத் தேவன்குடி என்பன தீற்கு உதாரணங்களாகும், இஸ்லாமிய மக்களிடம் மட்டக்களப்புப் பகுதியில் மாத்திரமே குடிமுறைகளுள்ளன. இவை தனித்து ஆராயப்பட வேண்டும் குடிமுறைகளின் ஆய்வும் குடியேற்றங்களை விளக்க உதவும். குடியேற்றங்களின் ஆய்வும் மட்டக்களப்புச் சமூகத்தின் பண்பாட்டு உருவாக்கத்தைப் புரிந்துகொள்ள உதவும்.

கல்வி முறைமைகள்

மட்டக்களப்பில் வழக்கில் உள்ள கல்வி முறைமையை பண்டையகல்வி இடைக்காலக் கல்வி இன்றைய கல்வி எனப்பிரித்து ஆராயலாம். கிராமங்களில் தொழில் முறைகள்விபாரம்பரியமாகக் கையளிக்கப்படுகிறது. சாதிக்குரிய தொழில்கள் நிர்ணயிக்கப்பட்டு, பெற்றோரால் பிள்ளைகளுக்கு கையளிக்கப்படுகின்றன. முன்னாளில் தீண்ணைப் பள்ளிக்கூட மரபு இருந்துள்ளது. ஒரோப்பிய வருநகையின் பின் பாடசாலைக் கல்வி மரபு ஏற்பட்டது. சுதேச அரசாங்கத்தின் பின் வந்த இலவசக் கல்வி சுதேசிய பாலைஷக் கல்வி மரபுகள் என்பன மட்டக்களப்புச் சமூக அமைப்பின் சிந்தனைகளை மாற்றிய கல்வி அமைப்புகளாகும். இவையாவும் வரலற்று ரீதியாக ஆராயப்பட வேண்டும்.

கிழக்கின் பண்டைய விஞ்ஞானம்

கிழக்கிலங்கையின் பண்டைய விஞ்ஞானங்களான சோதிடம், வைத்தியம், மந்திரம் (கழிப்பு, சூனியம், பிள்ளி, வசியம்) முக்கியமாக விஷவைத்தியம் என்பன பற்றிய ஆய்வுகள் இச் சமூகத்தின் சிந்தனைகளைப் புரிந்து கொள்ள உதவும்.

தொழில் முறைகள்

மட்டக்களப்பின் பிரதான தொழில்களாயுள்ளவை விவசாயம், மீன்பிழ, மந்தைமேய்ப்பு என்பனவாகும். இவை தவிர தனித்தனி சாதிக்குரிய தொழில்களும் உள்ளன. இவை அனைத்தும் சமூக கியக்கத்திற்கு அத்தியாவசியமானவை.

விவசாயம் சம்பந்தமாக நிலத்தெரிவு, நிலத்தைப் பண்படுத்தும் முறை, நீர்ப்பாசனம், விதைப்பு, அறுப்பு, கூடாப்பு முதலியனவும்.

மீன்பிழ சம்பந்தமாக இடத்தெரிவு, ஆற்றுத்தொழில், கடற்தொழில், கரவலை கிழுத்தல், தோணி அமைத்தல் வகை பின்னுதல், கரப்புக்குத்துதல் போன்றனவும்.

மந்தைமேய்ப்பு சம்பந்தமாக இடத்தெரிவு, குறிசுடல் என்பனவும், ஆய்வு செய்யப்படல் வேண்டும்.

இவற்றைவிட பாயிழழைப்பு, சளகு, கடகம் செய்தல், மண்பாத்திரம், வெங்கல, இருந்துப் பாத்திரங்கள் செய்தல், நகை வேலை சீலைவெளுப்பு, கள்ளிறக்கும் முறைமை என்பனவெல்லாம் தொகுக்கப்பட்டு ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும்.

இலக்கியங்கள், இலக்கணங்கள்

மட்டக்களப்பின் பண்டைய இலக்கியங்கள், புலவர்கள் இன்றைய இலக்கியங்கள் எழுத்தாளர்கள் அதேபோல் பண்டைய இலக்கணங்கள் என்பன தொகுக்கப்பட்டு ஆராயப்பட வேண்டும்.

அவைக் காற்றுக் கலைகள்

மட்டக்களப்பில் வழக்கிலுள்ள கலைகளைப் பின்வருமாறு பிரித்து நோக்கித் தொகுக்கலாம் ஆராயலாம்.

1. நடனம் 2. இசை 3. நாடகம் 4. கட்டுலக்கணைகள் 5. கைவினைகள்

அ. நடனம்

நடனத்தின் கீழ் தெய்வமாடல் வசந்தனாட்டம், பறைமேள ஆட்டம், வடமோழி ஆட்டம், தென்மோழி ஆட்டம், காவடி ஆட்டம், மகிழி ஆட்டம், கரக ஆட்டம், கழிக்கம்பு, பரத நாட்டியம், பைலா ஏனைய நடனங்கள் எனத்தொகுக்கலாம்.

ஆ. இசை

இசையின் கீழ் கர்ணாடக இசை, பண்ணிசை, நாட்டாரிசை, எனத் தொகுக்கலாம். நாட்டாரிசை தனிக்கவனிப்பிற்குரியிது. மட்டக்களப்பின் தனித்துவத்தைக் கூறுவது எனவே நாட்டாரிசை மேலும் தாலாட்டுப் பாடல்கள், வேடிக்கைப் பாடல்கள், விளையாட்டுப் பாடல்கள், திருமணப்பாடல்கள், பூப்பு நீராட்டுப் பாடல்கள், ஒப்பாரிப்பாடல்கள், அம்மானைப் பாடல்கள், கவி சிறுதெய்வப் பாடல்கள் (தாலாட்டு, காவியம், ஊஞ்சல், காவடி, வழிநடைச் சிற்று) எனப் பிரிக்கப்படலாம்.

இவை தவிர கிறிஸ்தவ கிதங்களும், இஸ்லாமியர் மத்தியில் உள்ள பக்கீர் பாவா பாடல்களும் தொகுக்கப்பட வேண்டும்.

இவற்றோடு மத்தளம், உடுக்கு, பறை, சவணிக்கை, சங்கு, சேகண்டி போன்ற வாத்தியக் கருவிகளின் ஆய்வும் அவசியம். இதன் மூலம் கிழக்கு மாகாணத்தின் இசை வெளிவரும்.

இ. நாடகம்

மட்டக்களப்பு மரபு வழி நாடகங்களான மகிழிக்கூத்து, வசந்தன் கூத்து, தென்மோழிக் கூத்து, வடமோழிக் கூத்து, விளாசம், கோடுக்கேசுரி, பாசக்க நாடகம் என்பனவும் நவீன நாடகங்களும் தொகுக்கப்பட்டு ஆராயப்பட வேண்டும். கிராமத்து மக்களுக்கும் சமூக அமைப்புக்கும் இந் நாடகங்களுக்கும் இடையேயுள்ள ஈடாட்டம் ஆராயப்பட வேண்டும்.

ஈ. கட்டுலக்கணைகள்

சிற்பம், ஓவியம், கட்டிபம்

மட்டக்களப்பில் கோயில்களை ஓட்டியே இவை பெரும்பாலும் எழுந்துள்ளன. கோயில் சாரா சிற்ப ஓவியக் கட்டிடங்களுமின்னன.

இந்து, இஸ்லாமிய, கிறிஸ்தவ, சிங்கள மரபு என இவற்றைப் பிரித்துத் தொகுக்கலாம்.

மட்டக்களப்பின் பண்டைய இந்து, இஸ்லாமிய, கிறிஸ்தவ, பொள்க்க சமய வழிபாட்டுத் தலைகளில் இவற்றைக்காண முடியும். இவை தேடி இனம் காணப்பட்டுத் தொகுக்கப்பட வேண்டும். அவற்றின் மரபுகள் தனித்துவங்கள் ஆராயப்பட வேண்டும்.

அத்தோடு முன்னர் வாழ்ந்த, இன்று வாழும் சிற்பாசிரியர்கள், ஓவியர்கள், கட்டிக் கலைஞர்கள் அவர்களின் வாழ்வு, அவர்கள் இவற்றை உருவாக்கும் முறை என்பன ஆராயப்பட வேண்டும்.

ஒ. கைவினைகள்

மட்டக்களப்பின் கைவினைகள் தனித்துவமானங்கள். தமிழ், முஸ்லிம், பறங்கிய மக்களிடையே தனித்துவமான கைவினைகள் உள்ளன. பாயிழழூப்பு, ஆபரணம் செய்தல், குருத்தோலைச் சோடனை, பிரம்பு வேலை, உலோகத்திலான பொருட்கள், ஓலையிலான பொருட்கள் (பெரிய பெட்டி, சிறிய பெட்டி, கட்டுப் பெட்டி, அடுக்குப் பெட்டி) வைலை, பறி, ஓராக்கூடு, அத்தாங்கு, நண்டுக் கூடு, நேந்தை பின் னுதல், மரவேலையிலான அலங்காரமான கதவுகள், யன்னல்கள், கைப்பிழகள் என்பனவாகும் தொகுக்கப்பட்டு ஆராயப்பட வேண்டும்.

நாட்டாரியல்

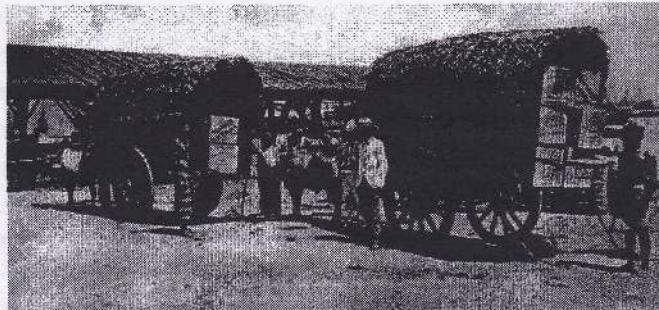
மட்டக்களப்பு நாட்டாரியல் சம்பந்தமாக இன்னும் விஞ்ஞான பூர்வமான முழுமையான ஆய்வுகள் வெளிவரவில்லை. நாட்டாரியல் ஆய்வாளருக்குரிய தங்கச்சுராங்கம் மட்டக்களப்பு, இங்கு வழக்கிலுள்ள பழமொழிகள், பட்டப்பெயர்கள், விடுகேதகள், இடப்பெயர்கள், நாட்டார் கதைகள், நாட்டார் பாடங்கள், நாட்டார் சிறப்பு, சித்திரம், நாட்டுப்புற விளையாட்டுக்கள், நாட்டுப்புற உணவு, உடை, ஓப்பனை அனைத்தும் தொகுக்கப்பட்டு ஆராயப்பட வேண்டும். இன்று நாட்டாரியலின் அர்த்தம் மிகமிக அகன்று விட்டது. நாட்டார் பாடங்களை நாட்டாரியலாகப் பார்த்த நிலையிலிருந்து இன்று நாட்டுப்புற மக்களின் முழு வாழ்க்கையையுமே நாட்டாரியலாகப் பார்க்கும் நிலைக்கு நாட்டாரியல் வளர்ந்துள்ளது. எனவே நாட்டாரியல் சம்பந்தமான முழுமையானதோர் அய்வு மட்டக்களப்பைப் புரிந்து கொள்ள மிகுந்த உதவி புரியும்.

பேச்சுத் தமிழ்

மட்டக்களப்பின் பேச்சுத் தமிழில் சில தனித்துவமான அம்சங்கள் உண்டு என்பர். மொழியின் அடிப்படையில் இப்பேச்சுத் தமிழின் இயல்பு இனாம் காணப்பட வேண்டும். மட்டக்களப்பிற்குள்ளேயே சில கிராமத்திற்குக் கிராமம் பேசுவோசை முறையில் வேறுபாடுகளுண்டு. இஸ்லாமியர் பேசும் முறைமைக்கும் தமிழ் மக்கள் பேசும் முறைமைக்கும் பாவிக்கும் சில சில சொற்களுக்குமிடையே சிற்சில வேறுபாடுகளுண்டு இவையாவும் தொகுக்கப்பட வேண்டும்.

மேற்குறிப்பிட்ட பிரிவுகளில் நடத்தப்படும் சேகரிப்புகள் தொகுப்புகள், ஆய்வுகள் என்பன மட்டக்களப்பைப் புரிந்துகொள்ள உதவும். ஆனால் இவை தனி ஒருவரின் முயற்சியினால் ஆகக்கூடிய ஒன்றான்று. பல்வேறு துறை சார்ந்த அறிஞர்களின் கூட்டுமுயற்சியினால் ஆகக்கூடியது. இத்துறைகளில் சிற்சில ஆய்வுகள் ஆங்காங்கே நடந்திருப்பினும் மட்டக்களப்பை முழுமையாகத் தரிசிக்காமல் அவை அமையவில்லை.

துறை நிபுணத்துவமிக்க அறிஞர்களை இனம்களுக்கு அவர்களின் உதவியுடன் ஒரு பெரிய ஸ்தாபனம் கிம் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். பல்கலைக் கழகங்களின் பங்கு தீவில் மிக முக்கியமானது. கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு இப்பணியைச் செய்ய வேண்டிய பாரிய வரலாற்றுக் கடமையுமுண்டு.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் பாரம்பரிய பொருளாதார வரலாறு.

திரு. தங்கராஜா திவ்வியராஜ் (அமரர்)
உதவி விரிவுரையாளர் பொருளியல்துறை
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

அறிமுகம்: பொதுவாக மட்டக்களப்பினதும், சிறப்பாக கிழக்கு மாகாணத்தினதும் வரலாறுகள்

இன்னும் முழுமையாக எழுதப்படவில்லை வெளிவர்ந்துள்ள ஒரிரு வரலாற்று நூல்களும் ஒன்றில் இனம் சார்ந்ததாகவோ அன்றேல் குறிப்பிட்ட சாதியினை அல்லது மன்னர்களை முதன்மைபடுத்தியதாகவேதான் அமைந்துள்ளன. இந்த அடிப்படையில் மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தின் வரலாற்று ஆய்வுகள் முழுமையாக இடம் பெறவில்லையாயினும். ஒரிருவர் ஆய்வினை மேற்கொண்டிருப்பினும் அதுவும் பட்டதும் தொட்டதுமாகவே உள்ளது.

கிடைக்கப் பெறும் ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் “இலங்கையிலுள்ள தமிழ்ப் பிரதேசங்களிலே நான்கு வகையான தேச - சமூக வழுமைகள் இருந்து வந்துள்ளன. இவை பெரும்பாலும் சொத்துரிமை. ஆதன உரிமைகள், குடும்ப வாழ்க்கை என்பன பற்றிய விதிகளைக் கொண்டுள்ளன. இவையனைத்தும் சேர்ந்து இலங்கைத் தமிழரின் சமூக - பொருளாதார வாழ்க்கை வரலாறு பற்றிய சான்றுகளை கொண்ட ஒரு பெருங்களஞ்சியமாக அமைகின்றன”. என கலாநிதி சி. பத்மநாதன் என்னும் வரலாற்று ஆசிரியர் குறிப்பிடும் கருத்திற்கு அமையவே பாரம்பரிய தமிழரின் வாழ்விடமாக அமையும் மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தின் பாரம்பரிய பொருளாதார வரலாறுகளையும் நோக்க வேண்டியுள்ளது.

இவ்வகையில் இலங்கையில் எந்தவொரு பிரதேசத்தினதும், வழக்காறுகள், பண்பாட்டியல் அம்சங்கள், மரபுகள் பற்றி ஆய்வு செய்யும் போது அப்பிரதேசத்தில் நிலவிய நிலவுகின்ற பொருளாதார வாழ்வியல் பண்புகள் பற்றி கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். மறுபறத்தில் ஒரு பிரதேசத்தின் பொருளியல் அம்சங்களும் அதன் கட்டமைப்புமே அப்பிரதேசத்தின் வாழ்க்கைக்குமறை. தொழில், சமூகக் கட்டமைப்பு, சாதிமுறை, கலைகலாசார பண்புகள் என்பவற்றையும் தீர்மானிப்பவையாக உள்ளன. இங்கு குறிப்பிட்ட இப்பண்புகள் ஒரு பிரதேசத்தின் வன்மையையும், தொன்மையையும் மேனும் இறுக்கமுடையதாக்குகின்றன.

இந்த அடிப்படையில் மட்டக்களப்பு பிரதேசம் தொடர்பான ஆய்வுகளை மேற்கொண்டவர்களின் பார்வையில் மட்டக்களப்பின் பாரம்பரிய பொருளாதார நடவடிக்கைகளும், நிலவுடமைப் பாரம்பரியங்களும், அவற்றின் உயர்ந்த பொருளாதார தனித்துவமான தன்மைகளும் வெளிக்கொண்டு வரப்படாமை துரதின்டமானதே எனலாம்.

இவ்வாறான நிலையில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் பாரம்பரிய வரலாறுகளில் இருந்து பொருளியல் நோக்குடையவர்கள் அதனை வேறாக பார்க்க முயலும் போது அதற்கான போதிய வழிமுறைகளும், நூல்களும் இல்லாதிருப்பதனால், மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் பொருளாதார வரலாறு தொடர்பான ஒரு அடிப்படை விடயத்தை வழங்கும் நோக்குடன் கிடைக்கப் பெற்ற வரலாற்று தகவல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இக்கட்டுரை ஆக்கப்படுகின்றது.

இவ்வகையில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் பாரம்பரிய பொருளாதார வரலாறுகள் ஊடாக பின்வரும் சில முக்கிய பொருளாதார நடவடிக்கைகளுடன் தொடர்பான விடயங்களை இக்கட்டுரை மூலம் வெளிக் கொண்ரப்படுகின்றது. அவையாவன, இப்பிரதேசத்தின் இடாமைவும், வளாங்களின் பரம்பலும் பிரதேச விவசாயப் பாரம்பரிய நடவடிக்கைகள், கைத்தொழில் நடவடிக்கைகள், வாணிப செயற்பாடுகள், பொதுவான தொழில் அமைப்புக்கள், பணப்பரிமாற்றம், வரிசேகரிப்பு போன்ற குறிப்பிட்ட சில பொருளாதார விடயங்களின் ஊடாக மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் பாரம்பரிய பொருளாதார வரலாற்று நடவடிக்கைகள் இக் கட்டுரையில் வெளிக் கொண்ரப்பட்டுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இட அமைவும், வளாங்களும்.

ஆரம்பகாலங்களில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் அமைவிடமானது. ஈழத்தின் கிழக்கே அமைந்துள்ளதுடன் இதன் வடக்காக வெருகல் ஆற்றையும் தெற்கே பொத்துவில் பாணமை வரையான எல்லையினையும் கிழக்கே வங்காள விரிகுடாவினையும் மேற்கே பொலந்துவை வரையிலான அடர் காடுகளையும் கொண்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டில் சேர், சோழ பாண்டியர்கள் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தாலும் இக்குழுக்களுக்கு அடங்காமல் சிற்றசர்க்களோ, சேனாதிபதிகளோ சிறு இராச்சியங்களை நிறுவுவதும் நடைபெற்றது. இவர்களுள் சிறர் படைகளை சேர்த்துக் கொண்டு இலங்கைக்கு வந்து சிறு இராச்சியங்களை நிறுவியதும் அடிக்கடி நடைபெற்றது. இதனையே வரலாற்று ஆசிரியர்கள் சிறர் தமிழர் படையெழுச்சி என்ற கனமான பெயரிட்டு இனப்போராக சித்தரித்துள்ளனர் என்பது குறிப்பு.

சிறிய கடற் பரப்பினை நீக்கி விட்டுப் பார்ப்போமானால் தமிழர் குடியிருப்பானது தொடரான ஒரு நிலைப்பரப்பில் அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். தமிழ் நாடும் இலங்கையின் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களும் இதனுள் அடங்கும். இதில் கிழக்கு மாகாணம் மட்டக்களப்பு மாநிலம் எனவும், திருகோணமலை மாநிலம் எனவும் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. இப்பொழுது மட்டக்களப்பு மாநிலத்தின் சில பகுதிகள் அம் பாறை மாநிலத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இதன் அடிப்படையில் நோக்கினால் இயற்கை வளம் மிகுந்த பிரதேசங்கள் இரண்டு, ஒன்று தென்மேல் சமவெளி, மற்றயது தென்கீழ் சமவெளி இங்குதான் மட்டக்களப்பு மாநிலம் கடலோரமாக அமைந்து கிடக்கின்றது. இதன் நீண்ட கடற்கரை பல குடாக்கடல்களை அல்லது கடலேரிகளையும் மடையது. இவற்றுள் பிரசித்தி பெற்றது மட்டக்களப்பு வாவி. இந்த வாவி தற்போதுள்ள அளவிலும் பெரிதாக இருந்ததென்றும் காலத்திற்குக் காலம் இப்பிரதேசத்திலுள்ள நதிகள் கொண்டு வந்து தள்ளும் வண்டல்மண் நிரம்பி அளவில் சுருங்கிவிட்டதாகவும் “The Regional Geography of Ceyon (1949)” என்ற நூலில் புவியில் அறிஞர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

இவ்வாறு நிரப்பப்பட்ட பகுதிகள் சிறந்த நெல்விளையும் நிலங்களாக மாறியுள்ளன. சம்மான்துறை என்ற ஊர் பழங்காலத்தில் மட்டக்களப்பு வாவியில் உள்ள துறைமுகங்களில் ஒன்றாக இருந்தது. இப்பொழுது இவ்வாவிக்கு சில மைல்கள் தூரத்திலுள்ள ஊராக மாறிவிட்டது. இத்தகவல்களின் அடிப்படையில் நோக்கினால் மாவட்டத்திலுள்ள நதிகளும் மட்டக்களப்பு மக்களின் செழிப்பு மிக்க வாழ்விக்கும், பொருளாதார நலன்களுக்கும் அடிப்படையாக இருந்துள்ளமை தெளிவாகின்றது.

இன்றும் கூட கட்டித்தயிருக்கும், கட்டித்தேனுக்கும் பெயர் பெற்ற மட்டக்களப்பு பிரதேசம் மீன்பாடும் தேனாடு என்ற சிறப்புக்களையும் கொண்டுள்ளமையை நோக்கும் போது குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் ஆகிய நாநிலமும் சங்கமிக்கும் இப்பிரதேசம் இயற்கை அழகின் உறைவிடமாக உள்ள அதேவேளை கடலும், சுணையும், மலையும், நதியும், செந்நெல் வயலும் இப்பிரதேச அன்னையை அலங்கரிக்கும் அணிகள்களாக உள்ளமை அதன் வள அமைவையும், உற்பத்திச் சிறப்பையும் விபரிப்பதாக உள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒரு பொருளாதாரத்தின் விவசாயத் துறை நடவடிக்கைகள் என்பதற்குள் வேளாண்மை, விளங்குவளர்ப்பு, காட்டுத் தொழில், மீன்பிழுத் தொழில் ஆகிய பிரதான நடவடிக்கைகள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அடிப்படையில் மட்டக்களப்பு மாவட்டம் நீர் வளமும் நிலவளமும் நிறைந்தது. விவசாய நடவடிக்கைகளுக்குப் பொருத்தமான காலநிலை அம்சங்களைத் தன்னகத்தே கொண்ட இம்மாவட்ட மக்களுக்கு விவசாயமே பிரதான ஜீவனோபாய தொழிலாக இருந்தது.

மட்டக்களப்பின் விவசாய நடவடிக்கைகள் தொடர்பாக நோக்கும் போது பொதுவான பாரம்பரிய வரலாற்றிலும் சிறப்பான நிலமானியமுறை நடவடிக்கைகளிலும் போட்டு பற்றிய தகவல்களும் நிகழ்வுகளும் தவிர்க்க முடியாததாகவுள்ளது. இந்தவகையில் கீவர்கள் பற்றி அறிவுதற்கு “போட்டுவெட்டு” பிரதான ஆதாரமாகக் காணப்படுகின்றது. இந்த போடு என்பது மனையாளத்திலிருந்து மட்டக்களப்பிற்கு கொண்டு வரப்பட்ட ஒரு முறையாகும். இது விவசாய நடவடிக்கைகளில் சிறந்து விளங்கியவர்களுக்குரிய கெளரவப்பட்டம் எனவும் “போக்தா” என்ற மனையாளச் சொல் நிலச் சொந்தக்காரர், உடமையாளர், அனுபவிப்பவர் என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப்படுவதாகவும் கலாநிதி ஆ. வேலுப்பிள்ளை “மட்டக்களப்பு தமிழும் மனையாளமும்” என்ற நூலில் கூறியுள்ளார்.

மேலும் இப்பிரதேசத்தின் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பை நில மானிய முறையாகப் பல ஆய்வாளர்கள் அடையாளப்படுத்துகின்றனர். அதற்குப் பிரதான காரணம் வன்னிமைகள் செழியிப்புற் காலத்தில் இருந்து இன்றைய போட்டு வரை பல்லாயிரக்கணக்கான நிலங்களும் அவற்றின் பாரம்பரிய வெளிப் பாடுகளுமே இப்பிரதேசத்தை தனிமைப்படுத்தி ஆராய உதவுவனவாகும். இத்தகைய ஒரு முறையை ஆரம்பித்து வைப்பதில் மாகோன் என்ற மன்னரும் அவன் வழிவந்த வன்னிமைகளும் பிரதானமானவர்களாவர்.

மட்டக்களப்பு பற்றிய வரலாற்றுச் சான்றுகளின் படி “போடு” என்ற வழக்க முறையை ஒரு சாதிக்கோ அன்றேல்கு மரபிற்கோ உரித்தான ஒன்றாக கருத முடியாத அளவிற்கு நீண்டதொரு காலப்பகுதியில் இப்பிரதேசத்தின் சிறப்பான வழக்காறுகளுடனும் குமைரபுகளுடனும் பொருளாதாரக் கட்டமைப்புடனும் இருக்கமாகப் பின்னிப் பிணைந்துள்ளது.

மட்டக்களப்பு மாண்மீயம் பற்றிய ஆராய்ச்சி நூல் ஒன்று “போடியார்” என்பதைப் பின்வருமாறு விளக்க முற்படுகின்றது “போவி” என்னும் வடமொழிச் சொல்லின் பேச்சு வழக்கு உழவர், பெருமக்கள், குழமக்களைத் துணைகொண்டு உழது வேளாண்மை செய்து தம்மையும் பிறரையும் போவித்துத் தலைமை பெற்று வாழ்ந்தார்கள். பிற்காலத்தில் மாணிய அரசில் போடி என்பது ஒரு பட்டமாக நிலப்பிரபுக்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் இப்பட்டத்தைக் கொண்டோர் அதிக நிலபுலன்களையும் மந்தைகளையும் வைத்திருந்தனர் இந்த அடிப்படையிலேயே போடிக்கல்வெட்டு மண்முனைப்பற்றிற்கும் தென்பகுதிக்கும் ஒல்லாந்தர் போடுமாரை நியமித்தமை பற்றி தெரிகின்றது என “தனபாக்கியம் குணபாலசிங்கம் (1993)” தனது ஆய்வுக்கட்டுரை ஒன்றில் குறிப்பிட்டுள்ள தகவல்கள் எமது மட்டக்களப்பின் விவசாயப் பாரம்பரியத் தகவல்களை எடுத்துக்காட்டுவதாக உள்ளது.

அத்துடன் உலகின் மாணிய முறையும் அது தோற்றுவித்த பொருளாதாரப் பண்புகளும் பன்னாற்றாண்டுகளுக்கு முன் பிரதான பொருளாதார செயன்முறையாக இருந்ததையும் அதன் பழமுறை வளர்ச்சியே இன்றைய நவீன பொருளாதார முறையுமாகும் என்பதையும் அறியலாம்.

மேலைத்தேச நாடுகளும் சரி கீழைத்தேச நாடுகளும் சரி இம்மாணிய முறையின் கருப்பொருளாக நிலமே பயன் படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளமையினையும் காண முடியும். ஆயினும் எல்லா மாணிய முறைகளிலும் நிலம் பயன்படுத்தப்பட்ட முறையும் அதற்காக ஊழியம், மூலதனம், முயற்சியாண்மை ஆகிய உற்பத்திக் காரணிகள் பயன்படுத்தப்பட்ட முறையும் வேறுபட்ட முறையினாகும். இந்தப் பின்னணியில் இலங்கையினதும் குறிப்பாக தமிழ்ப் பிரதேசங்களினதும் மாணியப் பண்புகளை மட்டக்களப்பு பிரதேசத்துடன் ஒப்பிட்டு நோக்கும் போது மட்டக்களப்பு மாணிய முறையினதும் நில உடமையினதும் மேலான பண்புகளையும் அதன் சிறப்புத் தன்மைகளையும் வலியுறுத்தக் கூடியதாக உள்ளது.

குறிப்பாக நிலங்களின் அளவு பயன்பாட்டு முறை நிலப்பயன்பாட்டிலும் விவசாயத் தொழில் முறையிலும் பயன்படுத்தப்பட்ட வழக்காறுகள் சொற்பிரயோகங்கள், குழுக்குறிகள் ஆகியன ஏனைய பொருளாதாரங்களைப் போன்று மட்டக்களப்பு பொருளாதார நடவடிக்கைகளுடன் ஒத்திருப்பதைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது.

அத்துடன் முக்கிய விவசாய உடைமை முறைகளான குத்தகை, வாரம், ஒற்றி, ஈடுவைவத்தல், ஆலையம் போன்றவையும் இவற்றுக்கான கொடுப்பனவு முறையும் வன்னியிலும் மட்டக்களப்பிலும் ஓரேமாதிரியாக இருந்துள்ளதனவும் மட்டக்களப்பின் இப்போடியார் முறை உருவாகிய மானிய முறையின் வழக்காறுகள் சமூகப் பெறுமானங்களையும், பொருளியல் விருத்தியையும் அடியொற்றியவைகளாக இருந்துள்ளதனவும் ஏனைய மானிய முறைப் பொருளாதாரங்களில் ஊழியம் அடிமை முறையாக அல்லது கீழ் நிலைப்படுத்தப்பட்ட சாதாரண கூலித் தொழிலாளர்களாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டதை நேரடியாகக் காணக் கூடியதாக இருந்தாலும் மட்டக்களப்பின் போடியார் மரபு முறையின் கீழ் இவ்வாறு கூலித் தொழிலாளர்கள் பயன்படுத்தப்பட்ட ஊழியம் சாதாரண கூலித் தொழிலாளர்கள் என்பதை விட மனிதநேயம் மிக்க மனித உழைப்பையும் இப்போடியார்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டிருந்தமை மேலான சிறப்பம்சமாக காணப்படுகின்றது. என பொருளியல் விரிவுரையாளர் குமாரவேல் தமிழப்பயா அவர்கள் தனது ஆய்வுக் கட்டுரையான்றின் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமையானது மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் நெல் விவசாயத்தில் பாரம் பரியத் தொன்மையையும் அதன் சிறப்புத் தன்மைகளையும் எடுத்துக் காட்டுவதாக உள்ளது.

முற்காலத்தில் சாக்குகளில் நெல்லை சேமிக்கும் பழக்கம் இருக்கவில்லை. வைக்கோலினால் வேயப்பட்ட பட்டறைகளிலேயே நெல் சேமிக்கப்பட்டது. போடியாரின் வீட்டில் கூடும் முல்லைக்காரர்கள் செய்கைக்காரர்கள், பட்டறையின் அடிப்பாகத்தை தயாரிப்பர். இது “அடிப்படுத்தல்” எனப்படும். தண்ணீர் உட்செல்லாதவாறு அமைக்கப்படும் பட்டறைகளில் விடை நெல்லும் ஏனைய தேவைகளுக்கான நெல்லும் சேமிக்கப்படும். பட்டறை கட்டுபவர்களுக்கு போடியார் விருந்து வழங்குவார் எனவும் “முக்குவர் வரலாறும் மரபுகளும்” என்ற நூல் கூறுகின்றமையானது களஞ்சியப்படுத்துவின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

மேலும் பிரித்தானியரின் ஆட்சிக்காலத்தில் வன்னிமைமுறை அறிமுகப் படுத்தப்பட்டன் பின் அரச காட்டு நிலங்கள் விவசாயிகளுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன. ஒரு குடும்பத்திற்கு மூன்று தொடக்கம் ஐந்து ஏக்கர் நிலமும் ஒப்பமும் (பேர்மிட்) கொடுத்துச் சில ஆண்டுகளில் உறுதியும் வழங்கப்பட்டது. இந்நிகழ்வினால் பெரும்பாலான வயல் நிலங்கள் மட்டக்களப்பு மக்களுக்குச் சொந்தமாகின என ஏறாவூர் முஸ்லீம்களின் சமூகவியல் தொடர்பான ஆய்வு ஒன்று கூறுகின்றது.

இம்மாவட்ட மக்கள் ஒக்டோபர் தொடக்கம் பெற்றவரி வரையுள்ள காலப்பகுதியில் முன்மாரி, ஏப்ரல் தொடக்கம் ஒக்ல்ட் வரையுள்ள காலப்பகுதியில் சிறுபோகம் என இரண்டு பயிர்ச்செய்கைக் காஸங்களில் நெல் பயிரிடப்பட்டது. முன்மாரி பெரும் போகம் எனவும் அழைக்கப்பட்டன. பெரும் போக காலத்தில் வடக்கீழ் பருவக்காற்று, சூறாவளி, உகைப்பு ஆகியவற்றினால் பெருமளவு மழைவீழ்ச்சி கிடைக்கப்பெற்றதால் தாழ் நிலங்களில் நெல்லும் மேட்டு நிலங்களில் உப உணவுப்பயிர்களும், சோளம், குரக்கன், இறங்கு போன்ற தானியங்களும் பயிரிடப்பட்டன. நீர்ப்பாசன வசதியுள்ள இடங்களில் சிறுபோகத்தில் நெற்செய்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதற்குரிய நீர் மூலங்களாக மட்டக்களப்பு பகுதிக்கு கிடதுள், உறுகாமம், உன்னிச்சை ஆகிய குளங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. இப்பகுதியிலுள்ள உறுகாமக்குளம் 1856 - 1860 காலப்பகுதியில் கட்டப்பட்டது எனவும் ஏற்றாவூர் வரலாற்றுக் குறிப்புக்கள் குறிப்பிடும் தகவல்கள் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் பாரம்பரிய விவசாய பொருளாதார வரலாறுகளை எமக்கு உணர்த்துகின்றன.

மட்டக்களப்பு மாநிலத்தின் செழிப்பு பூர்வீக காலம் முதல் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு வரை மாற்றமின்றி இருந்து வந்துள்ளது. குவிரோஸ் பாதிரியார் (1617 - 1688) இதனைத் தெளிவாக குறிப்பிட்டுள்ளார். “இங்கு ஏராளமான கறுவா காணப்படுகின்றது. இதனை ஒருவர் விரும்பிய அளவு பயிரிடலாம். என்ற அவரது குறிப்புக்களுடன் இம்மாநிலத்தின் மேற்கு மலைச் சரிவில் உள்ள காடுகளில் வம்பரத் தேனீக்கள் பெரிய அடைகளை அமைத்திருக்கும் அடைகளிலிருந்து குடம் குடமாகத் தேனைச் சேகரித்தார்கள் தெய்வங்களுக்குப் படைப்பதற்கும் தாம் உண்பதற்கும் தேனை உபயோகித்தார்கள் என்ற தகவல்கள் எல்லாம் இம் மாவட்டத்தின் விவசாயப் பாரம்பரிய பொருளாதார வரலாறுகளையே எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

விவற்றைவிட மட்டக்களப்பு மாநிலத்தின் கடற்கரையோரமாக வளர்ந்த தென்னையின் காய்கள் தரத்திலும் அளவிலும் சிறந்தவை எனக் கூறப்படுகின்றது. இன்றும் கூட இலங்கையின் ஏற்றுமதிப் பயிராக உள்ள தென்னை இலங்கையின் கிழக்கு கரையோரங்களிலும், மட்டக்களப்பு கரையோரப் பகுதிகளிலும் முக்கியமான தளமாக இருந்துள்ளது என்பதற்கான ஆதாரங்கள் உண்டு.

அந்நியர் ஆதிக்கத்தின் போது மட்டக்களப்பின் ஏறாவூர்ப்பற்று கடலோர மணல் பிரதேசத்தில் பாரிய அளவில் தென்னைப் பயிர்ச்செய்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. செம்பகவாணி, மீனாட்சித் தோட்டம், வேக்கால் தோட்டம் முதலியன் நூறு ஏக்கருக்கும் அதிகமான விஸ்தீர்முள்ள தென்னைந்தோட்டங்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இம் மாவட்டத்திலுள்ள பல நீர்த்தேக்கங்கள் அந்நியராட்சிக் காலத்திற்கு முன் நிலவிய மன்னராட்சிக் காலத்திற்குரியவையாக இருந்திருக்க வேண்டும். இவையே பின்னர் ஏற்பட்ட அந்நியராட்சிக்கால தென்னைப் பயிர்ச்செய்கைக்கும் பெரிதும் உதவியுள்ளது என தெரியவருகின்றது.

மேலும் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இந்தியாவின் அண்டக்குளம் என்னும் கிராமத்திலிருந்து இலங்கைக்கு குடிபெயர்ந்த முஸ்லீம்களினாலே புகையிலைச் செய்கை இங்கு அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. இம் முஸ்லீம்களின் பிரதான தொழில் மந்தை வளர்ப்பாகும். மகாவலிகங்கைப் பிரதேசம் மாடு வளர்ப்பிற்கு உகந்த பிரதேசமாக இருந்தமையினால் அங்கு கால்நடை வளர்ப்போடு உபபயிராக புகையிலையும் பயிரிட்டனர். இப்பயிரிச் செய்கை இலங்கையில் ஆரம்பிப்பதற்கு முன் இந்தியாவில் மிகவும் செல்வாக்குள் தொழிலாக இது இருந்தது. மத்தியகிழக்கு நாடுகளிலும், இந்தியாவிலும் நீர் இறைப்பதற்கு தோலினாலான துருத்தி போன்ற அமைப்புடைய ஒரு கருவி பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தது. இதைத் “தோப்பை” (தோற்பை) என அழைத்தனர். அண்டக்குளத்து முஸ்லீம்களின் புகையிலை வாடகளில் ஏறாவூரையும், மருதமுனையையும் சேர்ந்த முஸ்லீம் விவசாயிகள் தொடர்ச்சியான பல ஆண்டுகள் கூவிக்கு வேலை செய்தனர். இதன் நிமித்தம் புகையிலைச் செய்கையின் செய்முறை நுட்பங்களை நன்கு அறிந்தவர்களாக இருந்தனர். காலப்போக்கில் புகையிலைச் செய்கையில் அனுபவமும் பயிற்சியும் பெற்ற ஏறாவூர் மருதமுனை விவசாயிகள் தனித்துப்பயிரிட்டனர். இவர்களாலும் இவர்களது பரம்பரையாலும் புகையிலைச் செய்கையும் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் பரவலடைந்தது என “ஏறாவூர் வரலாறு” என்னும் நூல் கூறுகின்றது.

அத்துடன் மட்டக்களப்பு வாவியை அண்டிய கரையோரப் பகுதிகளில் வாழ்ந்து மீன்பிழித் தொழிலை மேற்கொண்ட “திமிலர்” எனப்படும் இனத்தினர் கி. மு. 3ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட மட்டக்களப்பில் வாழ்ந்த பிரதான சமூகமாகின்றனர். இன்றைய மட்டக்களப்பின் திமிலை தீவுப் பகுதியே இவர்களின் முக்கிய இருக்கையாக கருதப்படுகின்றது. புராதன தமிழருக்குள் வரையறை செய்யப்பட்ட மீனவர் வகுப்பைச் சேர்ந்த இம்மக்கள் மட்டக்களப்புக்கு வந்தவர்களா? அல்லது சில ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்ற இயக்கர் இனம் சார்ந்த ஒரு பிரிவினரா? என்பது சரியாகக்

கண்டறியப்படவில்லை. எனினும் தென்னிந்தியாவிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் வந்து கீரிமலையில் மீன்பிழத் தொழிலை மேற்கொண்டு இருந்த போது கி.மு 5ஆம் நூற்றாண்டில் பாண்டுவேசுவால் அங்கிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு மட்டக்களப்பில் குழியேறிய மீனவர் சமூகமாக திமிலர்கள் இருக்கலாமென யாழ்ப்பாண வரலாற்றுத் தகவல்களை ஆதாரப்படுத்தி கருதக் கூடியதாக உள்ளது. எது எவ்வாறு இருப்பினும் மீன்பிழத்தொழிலிலும் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் பாரம் பரிய அடிப்படை விடயங்கள் இதன் மூலம் வெளிக்கொணரப்படுகின்றமை முக்கியமான அம்சமாக உள்ளது எனலாம்.

கைத்தொழில்

மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தின் கைத்தொழில் தொடர்பான பாரம்பரிய பொருளாதார வரலாறுகளை நாம் நோக்கும்போது அதற்கான தகவல்கள் போர்த்துக் கீசர் காலத்திலிருந்து எமக்குக் கிடைக்கின்றது. போர்த்துக்கீசர் காலத்தில் பொதுமக்களின் உபயோகத்திற்கான எந்தவொரு கட்டடத்தையும் அவர்கள் புளியந்தீவில் அமைக்கவில்லை. ஒல்லாந்தர் தமது கோட்டைக்கருகில் கப்பல்கள் வந்து நிற்கக் கூடிய ஒரு துறைமுகமேடையையும், அருகில் ஒரு பெரிய பண்டக சாலையையும் அமைத்திருந்தனர். பண்டக சாலையில் முக்கியமாக உப்புச் சேகரித்து வைக்கப்பட்டிருந்தது.

இது தொடர்பாக குவிரோஸ் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். “நாங்கள் (போர்த்துக்கீசர்) ஒருதுறைமுகத்தைக் கைப்பற்றியதும் அங்குள்ளவர்களிடமிருந்து சமாதான முறையில் அல்லது பலவந்தமாக உப்பை பெறுவோம் நீண்ட காலமாக உப்பு கிடையாமலிருந்ததால் நாங்கள் கைப்பற்றிய பிரதேசங்கள் கைநழுவிப்போயிருக்கும்” என்ற வரிகள் ஒல்லாந்தர்களுக்கும் பொருந்தும் மேற்கூறிய பண்டகசாலையில் ஆங்கிலேயர் காலத்திலும் உப்பு சேகரித்து வைக்கப்பட்டிருந்தது. மக்கள் தினை “உப்புக்குதம்” என்றே அழைத்தனர்.

இந்த அடிப்படையில் போர்த்துக்கீசர் காலத்திலிருந்து ஆங்கிலேயர் காலம் வரை உப்பு விளைவித்தலும் உப்பு வியாபாரமும் அரசாங்கத்தின் தனியுரிமையாகவே இருந்ததாக கூறப்படுவதுடன், பண்டசாலையின் கிழக்கோரத்தில் பண்டசாலையின் உள்ளேயே ஓர் நீளமான அறை அமைக்கப்பட்டிருந்தது. இது நிற்வாகிகளின் பணிமனையாக அமைந்திருந்தது பண்டசாலையின் தேவை அற்றுப் போனதும் வெறுமையான பணிமனையில் 1855 இல் வாசிக்காலை அமைக்கப்பட்டது என ‘Coughest ceylon’ எனும் நாவில் கூறப்படும் தகவல்கள்

மட்டக்களப்பின் உப்புக் கைத்தொழிலின் ஆரம்பகாலத் தகவல்களை எமக்குத் தருகின்றது. இருப்பினும் இக் கைத்தொழில் இப்பகுதியில் அருகி விட்டதனாலும்.

இவற்றைவிட குவிரோஸ் பாதிரியாரின் தகவல்களின் படி கட்டாங்களுக்கு உபயோகப்படுத்தும் மணல் சண்ணாம்பு சேர்ந்த கலவையுடன் (motar) சிறிதளவு தேன் சேர்த்தால் அக்கலவை கற்களோடு கலந்து இரும்பு போல இறுகி விடும். ஒல்லாந்தர் மட்டக்களப்புக் கோட்டை கட்டும் போது கண்டி அரசனின் பணிப்பின் பேரில் வந்தாறுமுலை, சித்தாண்டி வன்னியனார் நல்லதம்பி 600 முட்டித் தேன் கொடுத்து உதவியதாகத் தெரியவரும் தகவல்கள் கைத்தொழிலின் ஆரம்பக் கட்டத்தில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் நிலையை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது.

அத்துடன் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் கடற்கரையோரமாக வளர்ந்திருந்த தென்னென மரங்களிலிருந்து பெறப்படும் தென்னங்கள்ஸிலிருந்து சிறந்த சாராயம் வழக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த சாராயத்தை இங்குள்ள மக்கள் அரக்கு எனக் குறிப்பிட்டார்கள். தாங்களே குழக்கவும், காளி, வைரவர் போன்ற தெய்வங்களுக்கு படைக்கவும் அரக்கை இவர்கள் உபயோகித்தார்கள் எனவும் வரலாறுகள் கூறுகின்றது. இத்தகைய நிலைமைகளை நாம் தற்போது மட்டக்களப்பு பிரதேசம் குறிப்பிடத்தக்க சில கைத்தொழில் உற்பத்தி முயற்சிகளிலும் பாரம்பரிய வரலாற்றுச் சான்றுகளைக் கொண்டிருந்தமையைத் தொட்டுக் காட்டக் கூடியதாக உள்ளது.

வர்த்தக நடவடிக்கைகள்

எந்தவொரு பொருளாதார சமூகத்தினதும் வர்த்தக நடவடிக்கைகளை உள் நாட்டு வர்த்தகம், வெளிநாட்டு வர்த்தகம் என இருவகையாக நோக்கக் கூடியதாக இருக்கும். இந்த அடிப்படையில் இவ்விரு வர்த்தக நடவடிக்கைகளிலும் இலங்கையும் அதுபோல கிழக்கு பிராந்தியத்திலுள்ள மட்டக்களப்புப் பிரதேசமும் வரலாற்றுக்காலம் தொடக்கம் ஈடுபட்டு வந்துள்ளமைக்கான சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன.

இலங்கை - சோழப்போர் இரண்டு கட்டங்களாக நடைபெற்றது. இப்போரின் இரண்பாம் கட்டப் போர்ஜெந்திர சோழன் (1012-1044) தலைமையில் நடைபெற்றது. இப்போரில் மட்டக்களப்பு தேசம் முக்கிய இடம் வகித்துடன்

முதற்கட்டப் போர் முடிவடைந்ததும் இராசரட்டை வீழ்ச்சி பெற்றது. சோழர் பொலன்றுவையை தமது தலைநகராக்கினர். பொலன்றுவையும் அதன் அருகிலுள்ள மட்டக்களப்பு தேசத்தின் பகுதியும் செழிப்பு மிக்கனவாக உணவுப் பற்றாக்குறை அற்றனவுமாக இருந்தது. இதனால் கிக்காலகட்டத்தில் கிழக்கின் முக்கிய துறைமுகமாக மட்டக்களப்பு விளங்கியது. சோழ நாட்டிலிருந்து படைகளையும் அவற்றிற்கு வேண்டிய பொருட்களையும் கடல் வழியாகக் கொண்டு வருதல் கடற்படை வளிமை மிக்க சோழருக்கு இலகுவாக இருந்தது. இவ்வாறான பல புராதன மட்டக்களப்பின் வணிக நடவடிக்கைகளில் இப்பொழுது மட்டக்களப்பின் தலைநகராகிய புளியந்தீவு என்ன பங்கு வகித்தது என்பதனையும் “மட்டக்களப்பு பூர்வீக சரித்திரம்” குறிப்பிடுகின்றது.

நெல் சமீப காலம் வரை கப்பல்கள் மூலம் யாழ்ப்பாணத்திற்கும் அங்கிருந்து இந்தியாவிற்கும் அனுப்பப்பட்டது. சங்க இலக்கியத்தில் காவிரிப் பூம்பட்டினத்திற்கு “நெல் லோடு வந்த வல்வாய்ப் பஃபிறி” என பட்டினப்பாலையின் அடி 30 கூறுவதாவது” மட்டக்களப்பிலிருந்துதான் சென்றிருக்க வேண்டும் என ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றார்கள் இதுவும் மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தின் புராதன வர்த்தக நடவடிக்கைகளை எமக்கு எடுத்துக் காட்டக் கூடிய சான்றாக உள்ளது.

அராபிய இரவுக் கதைகள் என்ற நூலில் கற்பனைக் கதைகளோடு அராபிய மக்கள் பிறநாடுகளோடு கொண்டிருந்த தொடர்புகளும் கூறப்படுகின்றது. அந்நூலில் காணப்படும் “சிந்துபாத்தின் யாத்திரைகள்” என்ற கதையில் சிந்து பாத்தின் ஐந்தாவது பிரயாணத்தில் மட்டக்களப்பு பிரதேசம் பற்றிய குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன என்பதனை செ. இராசநாயக முதலியார் எழுதிய “Ancient zjaffna” என்ற நூலின் மூலம் கிடைக்கும் தகவல்களும் வர்த்தக நோக்குடைய விடயங்களின் பாரம்பரிய வரலாறுகளை எமக்குக் காட்டுகின்றது.

இதன்படி தென்மேல் பருவக்காற்றுக் காலத்தில் இலங்கைக்கு வரும் அராபியக்கப்பல்கள் முதன் முதல் சந்திக்கும் இடம் காலி இது செழிப்பு மிக்க தென்மேல் சமவெளியின் கரையிலுள்ள ஒரு துறைமுகம் ஆங்கிலத்தில் Galle என்று அழைக்கப்பட்ட இந்த நகரை அராபியர் Kaleh என்று குறிப்பிட்டனர். காலியிலிருந்து தென்னிலங்கைக் கரையோரமாகச் சென்ற அராபிய வணிகர்கள் மட்டக்களப்பு மாநிலத்தின் துறைமுகங்களுக்கு வந்து வாசனைப் பொருளாகிய அகிலை விருப்புடன் வாங்கிச் சென்றார்கள். அகிலை ஏற்றுமதி செய்த துறைமுகங்களில் முக்கியமானது கோமாரி ஆகும்.

(அல் - எழிலிசி என்ற அராபிய யாத்திரிகர் காமரிக்கு (கோமாரிக்கு) சமீபமாக சன்வு என்ற துறைமுகம் உள்ளதாகக் கூறியுள்ளார் இபின் பட்டேட்டா) அகில் ஏற்றுமதி செய்த காகுலி, காளாஞ்சி என்ற துறைமுகங்களைக் குறிப்பிடுவதோடு கோமாரி, காகுலி என்ற துறைகளில் கிடைத்த அதில் மிகுந்த வாசனையுடையது எனவும் கூறுகின்றார். காளாஞ்சி என்பது கருவாஞ்சியாக இருக்கலாம் எனவும் இது மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தின் பகுதி என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவையாவும் மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தின் வர்த்தக நடவடிக்கைகளின் ஆரம்பத்தைக் காட்டும் சான்றுகளாகும்.

மேலும் மட்டக்களப்பின் சுதேசிகள் கப்பல் கட்டுவதில் சிறந்தவர்கள் என்பதனை கி.பி. 1602ம் ஆண்டு 5ம் மாதம் 31 ம் திகதி மட்டக்களப்பு துறைமுகத்திற்கு வருகை தந்த ஒல்லாந்தன் “ஸ்பில் பேர்கன்” குறிப்பும் போர்த்துக்கேய பாதிரி குவிரோஸ் குறிப்புக்களும் கூறுகின்றன. இதனுடாக கடல் போக்குவரத்தில் மாத்திரமின்றி கப்பல் கட்டுவதிலும் மட்டக்களப்பு மேன்மை பெற்று நின்றமையை உணர்த்தி நிற்பதுடன் இவை கரைகடந்த வர்த்தக செயற்பாடுகளுக்கும் உதவியிருக்க முடியும் எனவும் அனுமானிக்க முடிகின்றது.

இவை தவிர ஒதிரெடி 1891 ஆம் ஆண்டு மட்டக்களப்பில் இருந்து புறப்படும் சிறு கப்பல்கள் காத்தான்குடி, ஆரையம் பதி, மண்முனை, அம்பலாந்துறை, கழுதாவளை, பட்டிருப்பி, மண்டூர், கல்முனை, கிட்டாங்கி வரை சென்று அங்கிருந்து மட்டக்களப்புக்கு பொருட்களை கொண்டு வந்து மட்டக்களப்பிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்திற்கும், யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து தமிழ்நாட்டிற்கும் பொருட்கள் கடல்வழிப் போக்குவரத்துக்கள் ஊடாக கொண்டு செல்லப்பட்டன. எனக் கூறப்படும் இவ்வாறான தகவல்கள் கடல்வழிப் போக்குவரத்து மூலம் மட்டக்களப்பிற்கும் எனைய பிரதேசங்களுக்கும் உள்ளாட்டு வணிகம் மூலமும் வெளிநாட்டு வணிகம் மூலமும் தொடர்புகள் காணப்பட்டமையை அறியக் கூடியதாக உள்ளது.

மேலும் பழைய வரலாறு கூறும் காளி பாடல் ஒன்றிலே “குழப்பானாஞ்சாராயம் ஆதிபத்திரகாளி கொப்பனிப்பான் வெள்ளரக்கு” என்ற பாடல் வரிகள் தற்பொழுது ஆங்கிலத்தில் வழங்கும் “Arrack” என்ற சொல்லின் தீரிபாக இருந்திருக்க வேண்டும் எனக் கூறப்படுகின்றது. அராபிய வர்த்தகர்கள் தமது சாம்ராச்சியத்தில் அடங்கியிருந்த ஓரோப்பிய நாடுகளுக்கு விற்பதற்காக அரக்கை வாங்கிச் சென்றிருக்க வேண்டும். ஆங்கில அகராதிகள் இச்சொல் அரபு மொழியில் இருந்து பெறப்பட்டது எனக் கூறுவதும் கவனிக்கத்தக்கது.

அரபு நாட்டில் அரக்கு வழக்கப்பட்டது என்பது ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதன்று. அரக்கு கைத்தொழில் மட்டக்களப்பிலேயே பாரம்பரியமாக இருந்தது என்பதை கைத்தொழில் பாரம்பரிய வரலாற்றில் நாம் நோக்கியுள்ளோம். இவ்வாறு வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டு காலகதியில் மட்டக்களப்பு துறை முகங்களில் தங்கி விட்ட அராபிய மக்களின் சந்ததியினரே இன்றுள்ள முஸ்லீம்கள் எனவும் கூறப்படுகிறது.

வாழ்வாதார தொழில்கள்

ஒரு பொருளாதாரத்தின் வாழ்வாதாரத்திற்கு அடிப்படையாக அமையும் தொழில் முயற்சிகளும், அந்த சமூகத்தின் பொருளாதார நடவடிக்கைகளின் பண்புகளை எடுத்துக் காட்டக் கூடிய சான்றுகள் ஆகும். இந்த அடிப்படையில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் புவியியல் பிரிவுகள், வளங்கள், நடைமுறையிலிருந்த தொழில்கள் தொடர்பாக நாம் ஆராய்வதற்கு முற்படும் போது புவியியல், விவசாய விண்ணுங்களும் மற்றும் விண்ணுங்களத் துறைகளின் உதவியுடன் ஆராயும் போது அதிகளவான தகவல்களைப் பெறமுடியும்.

இருப்பினும் மட்டக்களப்பில் காலத்திற்குக் காலம் குடியேறிய மக்கள் குடிப்பரம்பல் என்பன பற்றிய தகவல்களைப் பெற்றால் விவசாயப்பிரதேசமாகவும் தனியொருகலாசார வயயமாகவும் படுவான்கரைப் பிரதேசம், அமைந்திருக்கும் அதேவேளை மீன்பிழ, வணிகப் பிரதேசமாக ஜரோப்பிய நாகரிகத்திற்கு உட்பட்ட பிரதேசமாக இன்னொருவித கலாசாரம் கொண்ட வயயமாக ஏழுவான் கரைப்பிரதேசம் அமைந்திருப்பதற்கான பின்னணிகள் பொருளாதார அமைப்பின் அடிப்படையிலும் சமூக அமைப்பின் அடிப்படையிலும் வாழ்வாதார தொழில் முயற்சிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளமையை அவதானிக்கலாம்.

எனவே மட்டக்களப்பின் பிரதான தொழில்களாகவுள்ள விவசாயம். மீன்பிழ, மந்தைமேய்ப்பு என்பவை தவிர தனித்தனி சாதிக்குரிய தொழில்களான சலவைத் தொழில், முடிவெட்டுதெல், கள் எடுத்தல், பறை அடித்தல் முதலானவைகளும் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் சமூக கியக்கத்திற்கும் அவர்களின் பொருளாதார அடிப்படைகளுக்கு அவசியமாக இருந்துள்ளமையைக் குறிப்பிடலாம்.

விவசாயம் சம்பந்தமாக நிலத்தெறிவு, நிலத்தை பயன்படுத்தும் முறை, நீர்ப்பாசனம், விஷதெப்பு, அறுப்பு, சூடுப்பு முதலியனவும், மீண்பிழ சம்பந்தமான இடத்தெறிவு, ஆற்றுத்தொழில், கடற்தொழில், கரவைல இழுத்தல், தோணி அமைத்தல், வகைபின்னுதல், கரப்புக்குத்துதல் போன்றனவும் மந்தை மேய்ப்பு சம்பந்தமான இடத்தெறிவு, குறிசுடல் என்பனவும், பாயிழைப்பு, சளகு, கடகம் செய்தல், மண்பாத்திரம், வெங்கல, இரும்புப்பாத்திரங்கள் செய்தல், நகைவேலை போன்றனவும் வரலாற்றுத் தகவல் களின் அழிப்படையில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் பொருளாதார நடவடிக்கைகளை வளப்படுத்திய தொழில் முறைகளாக உள்ளன.

கி.பி 1505 ஆம் ஆண்டில் இலங்கையின் காலித்துறைமுகத்தை வந்தடைந்த போர்த்துக் கீசர் அங்கிருந்து கொழும்பு, மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை ஆகிய இடங்களை வந்தடைந்ததாக வரலாறு கூறுகின்றது. போர்த்துக்கேயர் இலங்கையைக் கைப்பற்றியின் தொழில் நியித்தமும் வேறு காரணங்களினாலும் இங்கு குடியேறிய ஒருசில குடும்பங்களின் பரம்பரையினால் இன்று மட்டக்களப்பில் வாழும் பறங்கி இனத்தவர்களாவர்.

இவர்களின் ஒரு சிறு பகுதியினரும் வேறுபட்ட தொழில்களில் மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் ஈடுபட்டு வருகின்றார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அதாவது மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் பிரதான தொழில் விவசாயம் எனினும் பறங்கி இனத்தவர்கள் இங்கு விவசாயத்தில் ஈடுபடுவது மிகவும் குறைவு. காரணம் அவர்கள் மட்டக்களப்பு நகரை அண்மைய பகுதிகளிலும், கடற்கரைப் பிரதேசங்களிலும் குடியேறியமையாரும்.

குறிப்பாக மட்டக்களப்பின் ட்ச்பார், பார்வீதி, சின்ன உப்போடை போன்ற பகுதிகளில் குடியேறிய பறங்கி இனத்தவர்கள் பெரும்பாலும் மீண்பிழத் தொழிலை மேற்கொள்கின்றனர். சிலர் தச்சுத்தொழில் செய்கின்றனர். இவர்களில் சிலர் தச்சுத் தொழிலில் சிறந்த விற்பனன்றார்களாகவும், சிறந்த கைவேலைப்பாடமைந்த மரத் தளபாடங்களைச் செய்யக் கூடிய திறமை வாய்ந்தவர்களாகவும் இவர்கள் விளங்குவது மட்டக்களப்பு தொழில் வகைகளின் பாரம்பரிய வரலாற்றுத் தன்மைகளை முக்கியப்படுத்துவதாக உள்ளது.

பண்ப்பரிமாற்றங்கள்

“மட்டக்களப்பு பூர்வீக சரித்திரம்” என்ற நூலின் ஆசிரியர் மட்டக்களப்பின் முதல் மன்னனாகக் குறிப்பிடும் கூத்திகன் கிழு. 296 இல் முடிகுழக்கொண்டான் எனக் கருதுகின்றார். மட்டக்களப்பு தேசத்தின் எல்லை தெற்கே மாணிக்க காங்கையிலிருந்து வடக்கே வெருகல்வரை பரந்திருந்தது. சமீபத்தில் மாணிக்க காங்கைப் பிரதேசத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட தமிழ்க் குறுஞில் மன்னர்களின் பெயர் பொறித்த நாணயங்கள் மட்டக்களப்பு பூர்வீக சரித்திர ஆசிரியரின் காலவரையறையை உறுதி செய்வதுடன் மட்டக்களப்பின் அக்கால கொடுக்கல் வாங்கல்களுக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்ட நாணயப் பரிமாற்றங்களையும் உறுதி செய்கின்றன.

“The Temporal and Spiritual Congest of Ceylon - குவிரோஸ்” என்ற நூலின் தகவல்களின் படி “500 லறின்களுக்கு 30 யானைத்தந்தங்களையும் பெருமளவு தேனையும் வாங்கலாம்” என்ற அந்த நூலில் உள்ள குறிப்புக்களிலிருந்து பாரம்பரிய பண்ப்பரிமாற்ற முறைகளை மட்டக்களப்பு பிரதேசத்திலும் காணக் கூடியதாக உள்ளது.

இவற்றைவிட பண்ப் பெறுமதிகளின் சில பங்குகளுக்கான பெறுமதிகளும் அக்காலத்தில் பேச்சு வழக்கின் ஊடாக மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டதாகவும் தெரியவருகின்றது. குறிப்பாக சல்லி - 1/2 சதம், துட்டு - 1 சதம், காச - 5 சதம், பணம் - 6 சதம், கால் ரூபா - 25 சதம், சதத்தோடு நாலுபணம் - 25 சதம், எட்டுப்பணம் - 1/2 ரூபா அல்லது ஐம்பது சதம், முக்கால் ரூபா - 75 சதம், எனவும் திடு இறைசால் எனவும் அழைக்கப்பட்டதாக சில வரலாற்றுத் தகவல்கள் கூறுகின்றது. இவைபோன்ற நாணயங்கள் தற்காலத்தில் பெறுமதி குறைந்தவையாகக் கருதப்பட்டு புழக்கத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டாலும், புராதன மட்டக்களப்பு மக்களிடையே தீத்தகைய பெறுமதி குறைந்த பணங்கள் கூட பெறுமதி மிகக் கபாருட்களையும் சேவைகளையும் உயர்ந்தாவில் கொள்வனவு செய்யப் பயன்படுத்தப்பட்டதாகவும் வாய்மொழி தகவல்கள் கூறுகின்றன.

வரிமுறைகள்

மட்டக்களப்பின் பொதுவான வரலாற்றையும் குறிப்பாக நிலவுடைம், மானிய முறை, பொருளாதாரக் கட்டமைப்பு என்பவற்றையும் கவனத்தில் கொள்ளும் போது வெளியாகும் வரலாற்று உண்மை யாதனங்கள் மட்டக்களப்பு பல சிற்றரசர்களாலும், மன்னர்களாலும் ஆழப்பட்டு வர்ந்துள்ளதுடன் 1803

ஆம் ஆண்டு வரை அவை தலை ஈய்க்காத சுதந்திர அரசுகளாக இருந்து வந்துள்ளதை அறிய முடிகின்றது. இத்தகைய சிற்றரசர்களும் மன்னர்களும் தமது நிருவாக செயற்பாடுகளை மேற்கொள்வதற்கு ஏனைய பிரதேச நடைமுறைகளைப் போன்று மட்டக்களப்பிலும் வரி அறவிட்டில் ஈடுபட்டிருக்க வேண்டும்.

தற்போது மட்டக்களப்பின் வட திசையில் அமைந்துள்ள மாவடிவேம்புக் கிராமத்திற்கும், களூவன்கேணி கிராமத்திற்கும் இடைப்பட்ட காட்டுப் பிரதேசத்தில் அதாவது வில்சத் தோட்டம் என அழைக்கப்படும் தோட்டத்திற்கு சமீபமாக காட்டின் மத்தியில் காணப்படும் பழங்கால கட்டடத்தின் இடபாடுகள் இப்பொழுது தூர்ந்து போன நிலையில் காணப்படுகின்றது.

இக்கட்டாம் சுட்ட சௌகர்களும் சாந்தும் கொண்டு கட்டப்பட்டுள்ளது. இக்கட்டட இடபாடுகள் சாதாரண குழமக்களின் மனைகளாக இருக்க வாய்ப்பில்லை. இவ் இடபாடுகள் காணப்படும் இடத்திற்கு அண்மித்ததாக வடக்குப் பக்கமும், தெற்குப்பக்கமாகவும் முப்பது மீற்றர் அகலமுள்ள ஆழமான நன்கு நேர்த்தியாக அமைக்கப்பட்ட அகழி அமைப்படைய நீர் நிலை காணப்படுகின்றது. இதனை “வில்” என்று இப்பொழுது இங்குள்ள மக்கள் அழைக்கின்றார்கள். இந்த இரண்டு பக்க நீர் நிலைகளும் இக்கட்டடத்தின் பாதுகாப்பு கருதி அமைக்கப்பட்டிருக்கலாம் எனவும் சிதைவற்ற இக்கட்டட இடபாடுகள் இப்பிரதேசத்தில் நிலைய சிற்றரசர்களின் அரண்மனையாகவும் இருந்திருக்கலாம் எனவும் “ஏராவூர்பற்றில் உள்ள வரலாற்றுச் சின்னங்கள்” தொடர்பான ஆய்வு ஒன்று கூறுகின்றது. திதிலிருந்து இப்பிரதேசத்திலும் வரி சேகரிப்பு நடவடிக்கைகளும் இருந்திருக்கலாம் எனவும் ஊகிக்கப்படுகின்றது. இருப்பினும் சரியான அகழி ஆய்வின் மூலமே இது பற்றிய உறுதியான முடிவுக்கு வரமுடியும்.

வெற்றை விட மட்டக்களப்பு மாநிலத்தின் சில பிரதேசங்களான புரியந்தீவு சத்துருக்கொண்டான், வவுண்டீவு ஆகிய பிரதேசங்களிலும் கூட சிற்றரசர்களினாலும், மன்னர்களினாலும் வரி சேகரிப்பு நடவடிக்கைகள் இடம்பெற்றதாக சில கருத்துக்களை அறிய முடிகின்றது. எனவே வெற்றை விரிவாக மேலும் ஆய்வு செய்வதன் மூலம் இது தொடர்பான மேதைக் கிபராங்களை எமக்குப் பெறக் கூடியதாக இருக்கும்.

முடிவுரை:-

ஒரு பிரதேசத்தின் வரலாற்றையும் அதன் தொன்மையையும் ஆராய்ந்து அறிந்து கொள்வதற்கு அப்பிரதேசம் தொடர்பான கரணப்பரம்பரைக் கலைகள் ஏட்டுச்சுவடிகள், கல்வெட்டுச் சாதனங்கள், அவ்வக் காலப் பகுதி தொடர்பாக எழுந்த தொடர்புடைய நூல்கள் அப்பிரதேசத்தில் காணப்படும் தொல்பொருள் சின்னங்கள் முதலியனவும் துணையாக அமைகின்றது.

இந்த அறிப்படையில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் வரலாறு தொடர்பாக ஆராயும் எவ்வாறுக்கும் கிடைக்கும் ஒரேயொரு நூல் “மட்டக்களப்பு மான்மியம்” ஆகும் அது கூட தனிப்பட்ட மன்னர் வம்சத்தினது வரலாறே தவிர மக்களது வரலாற்றைக் கூறுவதாயில்லை. எனவே மட்டக்களப்பு மான்மியத்துடன் கீப்பகுதியில் கிடைக்கும் புதை பொருள் ஆய்வுகள் கல்வெட்டு ஆய்வுகள் கட்டட இடிபாடுகள் இலக்கியங்கள் ஏனையோர் குறிப்புக்கள், கரணப்பரம்பரைக்கலைகள், மொழி இலக்கியங்கள் என்பவற்றின் துணை கொண்டும் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் வரலாறுகளை பல்வேறு துறைகளைச் சார்ந்தோர் பல்வேறு கோணங்களில் ஆராயப்பட வேண்டியது அவசியமானதாகும்.

இவ்வகையில் பொருளாதார வரலாற்று பாரம் பரியங்களை மட்டக்களப்பில் காண விரும்பும் நபர்களுக்கும் தீர்மை மேலும் விரிவாக ஆராய எண்ணாவ் கொண்டுள்ள ஆய்வாளர்களுக்கும் இந்தக் கட்டுரை ஒரு ஆதாரமாகவும் அறிப்படையான தகவல்களை வழங்கவும் உதவும் என நம்புகின்றேன்.

அமரர் த. திவ்வியராஜ் எழுதிய இறுதிக் கட்டுரை கிரான் கலாசாரப் பேரவையின் வேண்டுகோளுக்கு இசைவாக தயாரிக்கப்பட்டது.

கிழக்கின் இசை வழவங்கள்

முன்னுரை :-

திருமதி. B. ராஜேஸ்வரன்

இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தில் மத்திய பகுதியில் மட்டக்களப்பு மாவட்டம் அமைந்துள்ளது. இதன் மொத்தப்பரப்பு அண்ணளவாக 2633.1 சதுர கிலோமீற்றராகும். இம் மாவட்டம் தன் எல்லைகளாக வடபகுதி திருகோணமலை மாவட்டத்தையும், வடமேற்குப்பகுதி பொலநறுவை மாவட்டத்தையும், தெற்கு, தென் மேற்குப்பகுதியில் அம்பாறை மாவட்டத்தையும், கிழக்கில் வங்காள விரிகுடாவையும் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்குகின்றது. இன்று மட்டக்களப்பு என்றால் “மீன்பாடும் தேன் நாடு” என்று அனைவராலும் போற்றப்பட்டு இசை அம்சத்தினை இணைத்து விளக்கும் நிலையில் இருப்பதும் காணக்கூடியதாக உள்ளது. நெய்தலும், மருதமும், முல்லையும், குறிஞ்சியும் அணிபெற அமைந்த மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தை விபுலானந்தர்

“காவும் பொழிலும் கழிமுகமும் புள்ளைனிந்த
ஏரியும் மல்கி இரத்தித் தீவுமென” எனக் கூறியுள்ளார்.

கலை, இலக்கிய, பண்பாடு ரீதியாக எனவே மாவட்டத்தை விட மட்டக்களப்பு மாவட்டமே அதிக செல்வாக்குப் பெறுகின்ற ஒன்றாக காணப்படுகின்றது ரீதியாக ஏனைய மட்டக்களப்பை “தமிழகம்” என அழைக்கின்ற மரபும் உண்டு.

இங்கு வாழும் மக்களில் பெரும்பாலும் தமிழர் அதிகமாகவும் அதற்கு அடுத்தபடியாக முஸ்லீம்களும், பின்னர் பறங்கியரும் வாழ்கின்றனர். எனவே கிழக்கின் இசை வழவங்களை நோக்கும் போது இங்கு வாழ்கின்ற அத்தனை இன மக்களதும் இசை வழவங்களை நோக்குதல் அவசியமாகும்.

பாரம்பரியக் கலைவழவங்களில் இசை வழவங்களின் முக்கியத்துவம்:-

பாரம்பரிய கலை வழவங்களாக நாம் இங்கு காணமுயல்வது நாட்பார் பாடங்களாகும். இவை ஏட்டுக்கண்வி இணைத் நாட்டு மக்களிடையே எழுதாக கவிகளாகத் தொன்றுதொட்டு வழங்கிவரும் வழவங்களாகும். இது எல்லா

மொழிகளிலும் உள்ளன. பாடல்கள் மட்டுமன்றி கலைகள், பழமொழிகள், ஆட்கள், போன்றனவும் உள்ளன. இவை எல்லாவற்றையும் ஒரு சேர்க்குறிப்பதற்குஆங்கிலத்தில் (Folklore) எனும் பெயர் வழங்குகின்றது. தமிழ் மொழியிலே இத்தகைய இலக்கியத்தைக் குறிப்பதற்கு நாட்டுப்பாடல்கள், நாடோமிப் பாடல்கள், கிராமியப் பாடல்கள், மக்கள் கவிதைகள் எனப் பல பெயர்கள் வழங்கிவருகின்றன. பொதுவாக நோக்கும் இடத்து இப்பாடல்கள் நாட்டுப்புறங்களில் வாழும் எழுத்தறிவில்லாத பெயரறியாக கவிஞர்களால் பாடப்பெறுபவை எனும் கருத்தே இப்பெயர்களில் இழையோடு இருப்பதைக் காணலாம்.

ஒவ்வொரு இனமும் தனித்துவமான இசைப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்டுள்ளது. மொழிப் பழக்கவழக்கங்கள், சமயசாரங்கள், நம்பிக்கைகள், உணர்வுகள் ஆகிய விடயங்கள் அந்தந்த இனத்தினரின் இசையின் பொருளாமைப்பிலும், பயன்பாட்டிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி வந்துள்ளன. இசையின் இயல்லை இரண்டாக இனங்காணுகின்றார். “பேராசிரியர் பெருமாள்” ஒன்று விதிமுறைக்கு உட்பட்டது. இன்னொன்று இயல்பாகப் பாயும் மக்கள் இசை முன்னையது கட்டுப்பாடு உடையது, பின்னையது கட்டுப்பாடு அற்றது. இம்மக்களின் இசையான நாட்டார் பாடலின் சிறப்பு தன்னிறைவுவடன் பாடுதலாகும்.

இசைக்கலை வளர்ச்சியின் இரண்டாவது நிலையில் இடம்பெறுவது நாட்டார் இசை மரபாகும். பாமர மக்களால் ஆக்கப்பெற்று பரம்பரை பரம்பரையாக பல்ளாண்டு காலமாக வழங்கிவரும் இப்பாடல்கள் நாட்டுப்புற மக்களின் இனப், துண்பங்கள், தொழில்முறைகள், வாழ்க்கை நடைமுறைகள் நம்பிக்கைகள் முதலானவற்றை பின்னணியாக கொண்டவை. இவை இன்றைய இசை மரபுகளின் இசை நுட்பங்களைப் பெரிதளவு கொண்டிருக்காவிட்டாலும், தனக்கே உரித்தான இசை மரபுகளைப் பெற்றுள்ளது எனக் கூறப்படுகின்றது.

நாட்டார் இசை மரபுப் பாடல்கள் கிராமிய வாழ்க்கை முறையோடும், சடங்கோடும், சம்பிரதாயங்களோடும், அவர்களின் உணர்ச்சிகளையும் பொருளாகக் கொண்ட கிராமிய வாழ்க்கையுடன் பெரிதும் பயன்பாடு உடையனவாக விளங்கும். இப்பாடல்கள் மனிதன் பிறக்கும் போது தாலாட்டாகவும், இறக்கும்போது ஒப்பாரியாகவும் பயன்படுகின்றன. முன்னையது வாழ்க்கையின் தொடக்கம் பற்றியது, பின்னையது வாழ்க்கையின் முடிவுபற்றியது.

இந்த வகையில் கிழக்கிளங்கை நாட்டார் இசை வழவினை நோக்குமிடத்து நாட்டுப்பாடல் துறையில் வளம் நிறைந்தது ஈழத்து மட்டக்களப்பு நாடு என்பதை யாவரும் அறிவர். இப்பாடல்கள் சமயச் சடங்குகளிலும், பொழுது போக்குகளிலும், கேளிக்கைகளிலும் கதை கூத்து நடனப் பாடல்கள் போன்றவை துணையாக அமைகின்றன. இந்த வகையில் கூத்து பாடல்களை நோக்கும்போது இலங்கையில் வழக்கில் உள்ள வடமேர்த், தென்மோழிக் கூத்துக்கள் இவ்வரிசையில் இடம் பெறுகின்றன. வீற்றில் கிழக்கிளங்கையில் வழக்கில் உள்ள நாட்டுக்கூத்து வகைகளில் வடமேர்த், தென்மோழி என்பனவற்றில் தென்மோழி ஆடல் நுப்பம் வாய்ந்தது. அதில் இடம் பெறும் பாடல் மரபுகளும் நுப்பம் நிறைந்தவை ஆகும். தெம்மாங்குப் பாடல்களில் காணப்படும் துள்ளல் ஓசை தென்மோழிக் கூத்துப் பாடல்களில் அதிகமாகக் காணப்படும். வடமோழிக் கூத்தில் இடம் பெறும் இசைப் பாடல்கள் வடத்திய மரபைத் தழுவியது எனக் கூறப்படுகின்றன.

நாட்டுக் கூத்துக்கள் மட்டக்களப்பு மக்களின் பாரம்பரிய சொத்தாகும். வீற்றுள் பெரும்பாலும் கும்மி, குரவை போன்ற ஆடல்கள் பொழுது போக்காகவும், விளையாட்டாகவும் அமைந்துள்ளது. வீற்றில் பெரும்பாலும் இளங் காளையர்களும் கன்னியர்களும் பங்குபெறுகின்றனர்.

ஸழத்தைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ் மக்களிடம் நாட்டுப்புறக் கலைகளோடும், சடங்குகளோடும் தொடர்புடைய இசைக் கருவிகளாக மத்தளம், உடுக்கு, பறை, றபாணம், குழல் வகைகள், சல்லரி, சங்கு முதலியன வழக்கில் இருந்து வருகின்றன.

மட்டக்களப்பு வசந்தன் கவித்திரட்டு என்னும் நாலுக்கு அதன் பதிப்பாசிரியர் எழுதிய ஆங்கில முன்னுரையிலே முஸ்லிம் மக்களிடையே வழங்கிவரும் நாட்டுப் பாடல்கள் இன்னும் வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றன எனக் குறிப்பிடுள்ளார்.

கிராமியப்பாடல்களில் சமய வழிபாட்டுப் பாடல்கள் சிறப்பும், புனிதத்தன்மையும், தெய்வீக ஆற்றலும் வாய்க்கப்பெற்றனவாகும். கிக்கூற்றுக்கு ஆதாரமாக மழைக் காவியம் எனப்படும் ஒருவகைப் பாடலினைக் குறிப்பிடலாம். இப்பாடலை அக்கிராமத்தில் உள்ள அம்மன் கோயில் பூசாரியே பால் வருவதாகக் கூறப்படுகின்றது.

மழை வேண்டிச் செய்யும் சடங்குகளிலும், கண்ணாகை அம்மன் சடங்குகளிலும் மற்றும் கொம்பு விளையாட்டுப் போன்ற சடங்குகளின் போதும், கிழக்கிளங்கை மக்கள் மழைக் காவியங்களைப் பாடிப் பயன்பெற்று வருகின்றனர். மழைக் காவியப் பாடல்கள் கிழக்கிளங்கை வாழ் முஸ்லிம் மக்களிடையேயும் வழங்கி வந்துள்ளன. ஆனால் பொருள் மரபில் விவரிற்கிடையே வேறுபாடு உண்டு.

காதல் கவிதைகளில் முஸ்லிம்கள் பாடுவதற்கும், தமிழ் மக்கள் பாடுவதற்கும் இடையே இசை முறையில் வித்தியாசம் உண்டு. இவை மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் வழங்கிவரும் ஒருவகை நாட்டுப்பாடல்கள் ஆகும். வசந்த காலத்தில் மட்டக்களப்பு மக்கள் கண்ணாகை அம்மனுக்கு, கணபதி, முருகன் போன்ற பிற தெய்வங்களுக்கும் விழாவெடுத்து ஆழப்பாடி தமது உள்ளக் கிளர்ச்சியை வெளிப்படுத்துவர். மட்டக்களப்பில் கண்ணாகி வழிபாடு முக்கியம் பெற்று விளங்குகின்றது.

கொம்பு விளையாட்டு மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் இன்றும் விளையாடப்படுகின்றது. ஊர் முழுவதும் வடசேரி, தென்சேரி என்றோ கீழசேரி, மேலசேரி என்றோ இரு கட்சிகளாகப் பிரிந்து கொள்ளும். இந்த இரு கட்சிகளுக்கும் போட்டி நடைபெறும். இப்போட்டியில் கொழுவி கிழக்கக் கூடிய வலிய மரக்கொம்புகளை ஒன்றோடு ஒன்று கொழுவி எதிரெதிராக நின்று இழுப்பர் ஒரு கட்சியினரின் கொம்பு முறியும் வரை இந்த ஆட்டம் நடைபெறும். தோற்றுவர்கள் ஏவலாளர் போல் நடத்தப்படுவர்.

இப்பிரதேசத்தில் இடம்பெறுகின்ற சமய விழாக்கள் மங்கள விழாக்கள் என்பவற்றில் முக்கிய இடம்பெறும் பாரம்பரிய கலைவடிவம் குரவையிடுவதாகும். இதேபோன்று கும்மி, கோலாட்டம், காவடி என பல்வேறு நாட்டார் இசை வழவங்கள் இன்றும் மட்டக்களப்பு, அம்பாறைப் பிரதேசங்களில் தமிழ், முஸ்லிம் மக்களிடம் காணப்படும் பாரம்பரிய இசைக்கலை வழவங்களாக நின்று மிரிர்வதைக் காணமுடிகின்றது.

கிழக்கின் இசை வழவங்களாக தமிழர் இசை, முஸ்லீம்களின் இசை, கிறிஸ்தவர்களின் இசை, பறங்கியர் இசை எனக் கூறலாம்.

கிழக்கின் சமூகமும் இசையும்.

தமிழர் இசை வடிவங்கள்.

1. பாரம்பரிய இசை
2. கர்நாடக இசை
3. பண்ணிசை
4. வில்லிசை
5. மெல்லிசை
6. பொப் இசை
7. கதாகாலாட்சேபம்
8. கிறிஸ்தவர் இசை
9. முஸ்லீம்களின் இசை
10. பறங்கியரின் இசை

பாரம்பரிய இசை

பாரம்பரியம் என்பது பரம்பரை அல்லது ஜாதீகம் எனப் பொருள்படும். எனவே கிழக்கு மாகாண மக்கள் (மட்டக்களப்பு) மத்தியில் காணப்பட்ட பாரம்பரிய இசையானது நாட்டுக்கூத்து இசையாகவே காணப்பட்டது. அத்துடன் கும்மி, கரகம், எண்ணெண்சிந்து, கோலாட்டம், காவடி என்பனவும் காணப்பட்டது.

கூத்திசையை நோக்குகையில் கிழக்கிளங்கையின் மட்டக்களப்பு பிரதேசத்திலே நாட்டுக்கூத்துக்கள் பல பழங்காலந் தொட்டு ஆடப்பட்டு வருகின்றது. இக்கூத்துக்கள் தனித்துவம் வாய்ந்தவை அவைகளுள் வடமோடி, தென்மோடி ஆகிய கூத்துக்கள் இப் பிரதேசத்தின் பிரதான மரபுகளாக இருந்து வருகின்றன. இவை கதைப்போக்கு, ஆடல்வகை தாளக்கட்டு, உடை அணியும் முறை, பாடல்கள் பாடும் முறை என்பவற்றில் இருந்து தத்துமது தனித்துவங்களை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. மட்டக்களப்பு பிரதேசம் எங்கும் ஆடப்பட்டு வரும் வடமோடி, தென்மோடி நாட்டுக்கூத்துக்களிற்கும் மன்னார், சிலாபம், யாழ்ப்பாணம் போன்ற பகுதிகளில் ஆடப்பட்டு வரும் நாட்டுக்கூத்திற்கும் இடையே சில வேறுபாடுகள் தாளக்கட்டுப்பாடு ராகம், பாட்டு என்பவற்றிடையே காணப்படுகின்றன.

வசந்தன் கூத்து

இது கண்ணகி வழிபாட்டுடன் தொடர்புள்ள ஒன்றாக காணப்படுகின்றது. இதில் பன்னிருவர் வட்டமாக நின்று கோல் கொண்டு தாள அமைதி பிச்காமல் ஆடுவேர். இதில் மத்தளம், சல்லாரி என்பன இசைக்கேற்றவாறு அடிக்கப்பட்டு வெவ்வேறான சத்தங்கள் கொண்ட பாடல்கள் வெவ்வேறு பெயர்களுடன் படிக்கப்படுகிறது. இவ்வசந்தன் கூத்தில் வேளாண்மை வெட்டு வசந்தன் அம்மன்பள்ளு வசந்தன் போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கன.

குரவை

சமய விழாக்கள் இடம்பெறும் போது மங்கள நிகழ்ச்சியாக குரவை இடம்பெறுகின்றது. இது கண்ணகி வழிபாட்டுடனே அதிகத் தொடர்பு காணப்படுவதாக விளங்குகின்றது. குரவை கிடூம் போது பெண்கள் தமது வலது கையை முன் மிட்டது உயர்த்தி மேல் உதட்டிற்கும் மூக்கிற்கும் இடையில் தமதுவலக்கையினை வளை பிடித்துக் கொள்வர். வாய் இதழ் இரண்டையும் குவித்து நாக்கு விளிம்புகளை மேல் நோக்கி வளைத்து நாநுணியினால் நுனி அண்ணைத்தையும் குவிந்திருக்கும் இதழ்களின் உட்புறுத்தையும் வாயின் உள்ளிருந்து வரும் காற்றின் வேகத்தோடு இணைய விடும்போது ஒரு வகையான குரவளாலி தோன்றுகின்றது. குரவை ஓதும் வழக்கம் முஸ்லீம் மக்கள் மத்தியில் பெண்களால் மங்கள நிகழ்ச்சிகளில் குரவை ஒளி செய்து ஆடும் மரபு இருந்து வருகின்றது.

பறை மேளக்கூத்து

இக்கூத்தானது பறை, சொர்ணாளி என்ற இசைக்கருவிகளின் மீட்பொலியுடன் ஆடப்படுகிறது. இது நாதஸ்வரம், தவில் இணைந்து வாசிப்பது போன்றதான் மற்றுமோர் அம்சமாகும். இருவர் பல மணித்தியாலங்களாக பறை மேளத்தினை அடித்து வாசிப்பதோடு அதன் ஒளி அமர்வுகளிற்கேற்ப சொர்ணாளி இசையும் இணைய ஆட்டக்காரர் ஆடுவேர்.

நாட்டுக்கூத்து வளர்ந்த இடங்களாவன ஆரையம்பதி, கன்னங்குடா, கொக்கட்டிச்சோலை, சித்தாண்டி, காரைத்துவி, வீரமுனை என்பனவாகும்.

இக்கூத்துக்கலையினை 1997-01-18 அன்று மாவட்டச் செயலகத்தால் கூத்துக்கலை ஆவணப்படுத்து முகமாக வீதியோப்பேணை (ஒலிநாடா) களில் அறிமுகவிழா நடைபெற்றது.

பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் நாட்டுக்கூத்து நவீனமாக்கப் பணியில் பிரதியாக்கம், நடிப்பு, ஆட்டம் போன்றவற்றில் பங்களித்த அனுபவத்தைக் கொண்டு தனித்துவமாக சங்காரம் என்ற வடமோடி நாடகம் தயாரிக்கப்பட்டு 1989 ல் மட்டக்களப்பு நாடக சபா ஆதரவில் கொழும்பில் இடம் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

எண்ணெய்ச் சிந்து

சித்திரை வருடப் பிறப்புக்காலங்களில் குருகுலமாக வீடு வீடாகச் சென்று கற்கும் முறை, தேவாரம் போன்ற பக்திப்பாடல்களையும், மாணவர்களும் ஆசிரியருமாக பாடி மகிழ்விப்பர். வீடுகளில் தம் வசதிக்கேற்ப சன்மானம் வழங்குவர்.

கர்நாடக இசை

இந்தியப் பண்பாடு எனும் கிரீடத்தில் ஒளி வீசும் மாணிக்கமாக இசை விளங்குகின்றது. இந்தியாவின் தொன்மையில் அது ஆரம்பிக்கின்றது. பிற நாடுகளில் எல்லாம் கிராமியப் பாடல்கள் ஒலித்த காலத்தில் இந்தியாவில் இசை வளர்ச்சி அடைந்தது. 14^ஆ நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் ஹரிபாலரினால் எழுதிய சங்கீத சதுகரம் என்னும் நூலில்தான் முதன் முதலாக இந்திய இசையில் ஏற்பட்ட இருபிரிவுகளான கர்நாடக இசை ஹரிந்துள்தானி இசைக்குறிப்பு காணப்படுகின்றது. இவற்றில் தென் இந்திய சங்கீதமானது பிற காலத்தில் கர்நாடக சங்கீதம் என அழைக்கப்பட்டது. இந்திய இசைப் பாரம்பரியத்தில் இடம் பெறுகின்ற இசை வகைகளுள் கர்நாடக இசையும் ஒன்று. இக் கர்நாடக இசையை இலங்கை வாழ் மக்கள் இந்தியா சென்றும் அங்கிருக்கும் இசைக்கலைகுருகள் இங்கு வந்தும் கர்நாடக இசையை வளர்த்துள்ளனர் இவ்வகையில் மட்டக்களப்பு மக்களின் வாழ்க்கையில் கர்நாடக இசை கணிசமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

பண்ணிசை

இப் பண்ணிசையானது இன்று இலங்கையில் யாழ்ப்பாணத்தை விடமட்டக்களப்பில் சற்றுக் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. இசை உலகிற்கே ஓர் பெட்டகமாக விளங்கும் விபுலானந்த அடிகளாரது யாழ் நூல் மட்டக்களப்பிற்கு ஓர் சொத்தாக இருந்த போதும் நடைமுறையில் பண்கள் ஆயைங்களில் ஒதுப்படுவது அரிதாகவே உள்ளது. மட்டக்களப்பில் பண்ணிசையை பூரணமாகத் தெரிந்த வகையில் திரு. ஆர். குழந்தைவேல் அவர்களைக் குறிப்பிடலாம்.

வில்லிசை

வில்லிசை என்பது ஒரு நாணில் இரு தலைப்புக்களில் இணைக்கப்பட்ட வில் அமைப்பினை உடைய வளைவில் இசை ஓலிகளை எழுப்பக்கூடிய மணிகள் கட்டப்பட்ட ஒரு கருவியினை சுந்தத்துடன் அடித்து ஒலி எழுப்புவதோடு பாடுதல், கதை சொல்லுதல் வில்லிசை எனப்படும். இதற்கு பிரதான பாடகர் தவிர்ந்த துணைக்கலைகளுக்கு பலர் இடம்பெறுவர். இக் கலைகளுக்கள் பல வாத்தியங்களை வாசித்து இவ் வில்லிசையை மேலும் அழுகுபடுத்துவர். இதன் பிரதான அம்சம்

கதை சொல்வதாகும். அதற்கு ஒத்த இயல்புடைய பாடங்களை வில்லிடுத்துப் பாடுவதோடு கதைச் சொல்லின் இடையே பக்கப்பாட்டுக் கலைகளுக்கள் 'ஆமா' என்று கூறுவதும் தனிச் சிறப்பம்சமாகும். இவ் வகையில் மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் வில்லிசைக் கலைகளுக்காக அன்று தொட்டு இன்று வரை "மாஸ்ரர் சிவலிங்கம் (மாமா)" என்பவர் விளங்குகின்றார். அதில் இணைந்து செயற்பட்ட துணைக்கலைகளுக்களாக சி. முருகப்பா (பாடல், சப்ளாக்கட்டை) அன்புமணி (உடுக்கு) பாஸ்கரன் (போல்கி) கவிஞர் செ. குணரத்தினாம், விசு. கதிர்காமத்தம்பி, ஆர்.ரி. கிருபரெட்னாம் (துபேலா) சக்திநாசன் என்போர் விளங்கினர்.

மெல்லிசை

கிழக்கிழாங்கையிலே மெல்லிசை என்ற சொல்லிற்கு இடமில்லாமல் இருந்த ஒரு வறட்சியான சூழ்நிலையில் தான் நவீன இசைக் கருவிகளைக் கொண்ட ஒரு மெல்லிசைக் குழுவை முதன் முதலில் ஆரம்பித்து இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் இசை நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டு மட்டுநேர இளங்கலைகளின் திறமையினை வெளிப்படுத்துவதில் ஜீவகானம் என்ற இசைக்குழு முன்னணி வகித்தது. இன்று மக்கள் மத்தியில் பல இசை குழுக்கள் தோன்றி முன்னேறி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. இதில் ஜீவம் சகோதரர்கள் முதன்மையானவர்களாகவும் இருக்கின்றனர்.

பொப்பிசை

பிரபஞ்யமான இசை என்பதிலிருந்து பொப்பிசை என்பது வந்தது. கிராமிய வகைப் பாடங்களைப் போன்று எளிய பாடங்களை ஒருவர், இருவர் பாட பக்கவாத்தியங்களை இசைப்பவர் மேலை நாட்டு வாத்தியங்களாகிய எக்கோடியன், பாஸ்பார், கிளாரினெட், சிம்பல்ஸ், கிற்றார், வயலின், டிரம்ஸ் போன்றவற்றைத் துணையாகக் கொண்டு வாசிப்பர்.

மட்டக்களப்பில் பொப்பிசையானது எழுபதுகளில் கொழிக்டிப் பறந்துள்ளது. ஜீவம் குழுவினர் பொப்பிசைப் பாடல்களைப் பாழியுள்ளனர். திரு. ஜீவன் அருளானந்தன் பொப்பிசைப் பாடல்களை இயற்றி தானே மெட்டமைத்து தமது சகோதரர்களுடன் இயைனந்து பாடி உள்ளார். இப்பொழுது பல பொப்பிசைக் குழுக்கள் காணப்படுகின்றன.

கதாகாலட்சேபம்

வடமொழியில் “ஹரிகதை” என்றும் இசைக்கதை எனத் தமிழிலும் தனிநபர் இசை நடனம் என்றும் அழைக்கப்படுவதைக் காணலாம். வட இந்தியாவில் இதற்கு “கீர்த்தனை” என்றும் பெயர். இதில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட கதையினை பல இசை வழவங்களைப் புகுத்தி ஓர் தனித் தன்மை பெறுகின்றது.

இவ் நிகழ்ச்சியை நிகழ்த்துபவருக்கு பல பண்புகள் தேவை, கவர்ச்சியான தோற்றம் இருக்க வேண்டும். எந்த மொழியில் கதாகாலட்சேபத்தை நடாத்துகின்றாரோ அந்த மொழியில் சிறந்த புலமை பெற்றிருக்க வேண்டும். இசை வழியாகவும், கதையை அல்லது பொருளைத் தெளிவாக எடுத்தியம்பும் திறமை அவசியம். கேப்பவரின் மனாநிலை அறிந்து அதற்கேற்ற வகையில் நிகழ்ச்சியை நடாத்த வேண்டும். நகைச்சுக்கைவயோடு பேசுத்தெரிந்து இருக்க வேண்டும்.

கதாகாலட்சேபம் என்ற உடனே தமிழ் மக்கள் மத்தியில் என்றும் நிலைத்து நிற்பவர் திரு. முருக கிருபானந்த வாரியார் அவர்கள். எனினும் இன்று கிழக்கிலங்கையில் திரு. சாம்பசிவம் அவர்கள் திருமலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டும், மட்டக்களப்பை வதிவிடமாகவும் கொண்டுள்ளார். பலவகை தாள நடையில் தனது கதாகாலட்சேபத்தை வழங்கி வருவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இத்துடன் கல்முனையைச் சேர்ந்த பாக்டர் சிவ அன்பு அவர்கள் ஆயைங்களில் கதாகாலட்சேபங்களை நிகழ்த்தி வருகிறார். மேற்குறித்த இருவரும் சப்ளாக்கட்டையையெத்திற்கு பயன்படுத்துகின்றனர்.

கிறிஸ்தவ இசை

கிறிஸ்தவ பாரம்பரியத்தில் மட்டக்களப்பு வாழ் மக்களின் தமிழர் இசையில் மேலைத்தேயவர்களான ஜரோப்பியரது வருகையின் காரணமாக கிறிஸ்தவ இசை தோன்றின. முற்காலத்தில் உலகெங்கும் உள்ள கிறிஸ்தவர்கள் ஆலய பூசையை இலத்தின் மொழியிலேயே நிகழ்த்தினர். இலங்கையும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. ஆறுமுகநாவரைது கால கட்டத்தில் கிறிஸ்தவ சமயத்தில் ஓர் மறுமறைச்சி ஏற்பட்டது. காலம் 50 களில் கிறிஸ்தவ பாடல்களை தமிழில் பாட இசைவான காலமானது. அப்போது கிறிஸ்தவர்கள் கர்நாடக இசையை முறையாகக் கற்ற காரணத்தால் தேவாலயப் பாடல்களில் கர்நாடகப் பாணி கலக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மட்டக்களப்பில் கர்நாடக இசை பயின்றோர் கிறிஸ்தவ இசையில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றனர். திரு. ஜீவம் யோசப் அவர்களின் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன் மேல்நாட்டு, கீழ்நாட்டு இசைக்கருவிகளான ஒகன், கிற்றார், வயலின், பியானோ, வீணை, மிருதங்கம், தபேலா போன்றவை பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இறைவனைப் புகழ்ந்து பாடுகையில் குழுக்களாக பாடகர். இசைக்கருவி வாசிப்போர் இணைந்ததாக கிறிஸ்தவ இசைகளைப் பாடுகின்றனர்.

முஸ்லீம்களின் இசை

கிழக்கு மாகாணத்தில் வாழ்கின்ற மக்களில் முஸ்லீம் இனத்தவர்கள் குறிப்பிடத்தக்க இசைப் பாரம்பரியத்தினைக் கொண்டுள்ளனர். இவ் இனர்தியான பகுப்பு, பண்பாட்டம்சங்களின் தனித்துவத்தையும், பிற கலாசார உள்வாங்கலையும் வெளிப்படுத்துகின்ற போது குறிப்பிட்ட வரையறைக்கு உட்படுத்த முடியாத நிலைமை கிருக்கின்றது. இதேவேளை இப்பிரதேசத்தின் வாழ்க்கைச் சூழல் தமிழ் பண்பாட்டினை ஆதிகாலம் நொட்டு பேணி வந்துள்ளமையினால் இங்கு வாழ்கின்ற முஸ்லீம்களின் இசை மரபு தமிழ் மக்களின் இசை அம்சங்கள் உள்வாங்கி கிருப்பதனால் இசைக் கலப்பினையும் உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது.

இவ் வகையில் கிழக்கு மாகாண முஸ்லீம்கள் தமக்கெனக் கொண்டுள்ள பாரம்பரியக் கலைகளாக நாட்டார் பாடல்கள், பக்கீர்ஷபத் குரலை, களிகம்பு, சிலம்பு, சீனாடி என்பன விளங்குகின்றன. இவற்றுப் பிரபல்யம் அடைந்த கலை களிகம்பு எனும் ஆட்டக் கலையாகும். தமிழர்களது கலைகளில் ஒன்றாகிய கோலாட்டத்தை ஓரளவு ஒத்ததாக அமைகின்றது. தமிழ் நாட்டில் கோலாட்டமானது நான்கு வகையில் ஆட்படுகிறது. அவையாவன.

1. பின்னால் கோலாட்டம்
2. வைவந்தாணைக் கோலாட்டம்
3. அயிந்திரை கோலாட்டம்
4. களியல் கோலாட்டம்

இதில் களியல் கோலாட்டமே இன்றைய முஸ்லீம்களது களிகம்பு என்ற கோலாட்டமாகப் பரிணமித்துள்ளது.

பறங்கியரின் இசை

போர்த்துக்கேயரின் வருகையால் பறங்கியர் என்ற சிறுபான்மை இனத்தவர் இலங்கையில் வரலாயினர். மட்டக்களப்பில் இவ் இனத்தவர் சின்ன உப்போடை, ட்ஸ்பார், இருதயபுரம், கூளாவடி, புளியாற்குடா என்னும் இடங்களில் செறிந்து வாழ்கின்றனர். இவர்கள் தமது கலாசாரத்தை அன்று தொட்டு இன்று வரை பேணுகின்றனர். இவர்களது இசை இரண்டு பிரிவுகளாக இடம்பெறுகின்றது.

1. கவ்றின்னூர் (CAFFRINYHA)
2. வாண்ஸஸ் (LANCES)

இவ் இசையில் “ னான் னானா, னான் னானா, னானானா னான்னா னான் னானா னானா னா...” என்ற மெட்டில் காணப்படுகின்றது.

வான்ஸ் நடன இசை

இவ் இசையில் னான் னான்னா னானா னா னானா னான்னா னானா... என்ற மெட்டில் காணப்படுகின்றது.

மட்டக்களப்பில் பறங்கியருக்களே ஓர் இசைக்குழு இருந்து வருகிறது. பறங்கியர் இசைக்குழு என்பது “பறங்கியர் ஒன்றியம்” என்ற அமைப்பின் கீழ் இயங்குகின்றது. இவ் அமைப்பின் அனுமதியுடன் பறங்கிய இனத்தவர்களின் வைவாங்களுக்கு (திருமணங், பிறந்த நாள், பூப்பநீராட்டு விழா) மாத்திரம் கீக் குழுவினர் தமது பாரம்பரிய இசையை இசைத்தும், நடனமாடியும் பேணி வருகின்றனர்.

இப்பறங்கிய இசையில் வயலின் வாத்திய இசைக்கே பிரதான இடம் கொடுக்கின்றது. இவ்வாறாக பறங்கிய இசைக்குழு வாய்ப்பாட்டு இசையுடன் நடனத்திற்கு முக்கியத்துவம் அளித்து வருகின்ற போதும் வாத்திய இசை மற்பிற்கு பிரதான இடத்தினை கொடுப்பதையும் உணர முடிகிறது.

மட்டக்களப்பு தமிழுரின் கிராமிய இசை

இங்கு சமயத்தோடு இணைந்த கிராமிய இசைகளாக காவியம், கற்புரச்சட்டியாட்டம், வீதி உலா, கும்பி, குளிர்த்தி, தாலாட்டு, ஊஞ்சல் பாடல், காவலச் சிற்று போன்ற இசை வழவங்கள் காணப்படுகின்றன.

மேலும் சமூகத்தோடு இணைந்த கிராமிய இசையில் தாலாட்டுப்பாடல், விளையாட்டுப்பாடல், பல்சுவைப்பாடல், ஊஞ்சற்பாடல், காதற்பாடல், தெம்மாங்குப்பாடல், விடுகெதைப்பாடல், நெயாண்டிப் பாடல், ஒப்பாரிப் பாடல், கொடும் பாவிப் பாடல் போன்ற இசை வழவங்கள் காணப்படுகின்றன.

அடுத்து சமூகமும் சமயமும் இணைந்த கிராமிய இசை வழவங்களாக நாட்டுக்கூத்து, கூத்திசை, கொம்பு விளையாட்டு இசை, கரக இசை, கும்பி இசை, வசந்தன் கூத்து இசை, கோலாட் இசை, குரவை இசை, எண்ணெய்ச் சிற்று இசை, கவி, பறை மேளக் கூத்து இசை, மகிழிக் கூத்து இசை என்பனவாகும்.

தொழில் முறை சார்ந்த கிராமிய இசை வழவங்களாக ஏற்பாடல், ஏற்றப்பாடல், அருவி வெட்டுப்பாடல், பொலிப்பாடல், அம்பாப்பாடல், வண்டிக்காரன் பாடல், சலவைத் தொழிலாளி பாடல் என்பவை ஆகும்.

தொகுப்புரை

மேலே கூறப்பட்ட இசை வழவங்கள் யாவும் அன்று தொட்டு இன்று வரை கிழக்கு மாகாண மக்களால் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவ் இசை வழவங்கள் மரபு இசை மரபு சாரா இசை என்ற வகைப்படுத்தலுக்கு உட்பட்டாலும், அவை தத்தமது இசை வழவங்களை அதனதன் அமைப்பாளர்களினுடோக பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆனாலும் நமது கர்நாடக இசையும், நடனமும் (சாஸ்திரிய இசையும், நடனமும்) கிழக்கு மாகாணத்தில் அமைந்துள்ள ஸ்வாமி விபுலானந்த இசை நடனக் கல்லூரி மாண்பு பிரு முன்னை நாள் அமைச்சர் திரு. செல்லையா இராஜதுரையினால் 1982ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இக் கல்லூரி இன்று தனக்கென ஒரு உயரிய அந்தஸ்தைப் பெற்றுள்ளவாமி விபுலானந்த அழகியற கற்கைகள் நிறுவகமாக கிழக்குப் பல்கலைக் கழகத்துடன் இணைக்கப்பெற்று விபுலானந்தரின் முத்தமிழழையும் பேணி வளர்க்கும் கலைக்கூடமாக காட்சி அளிக்கின்றது. இது கிழக்கிற்குக் கிடைத்த வரப்பிரசாதம் என்றே சொல்ல வேண்டும்.

Mrs. B. Rajeshwaran M.Mus, M. Phil, PhD
நன்றி முதலமைச்சர் மகாநாடு சிறப்பு தீழ்

புலம் பொயர் கிளக்கியங்கள் புலம்படுத்தும் ஆறாம் தினமையும் தமிழர்தம் துனிப ஒழுக்கறும்

பேராசிரியர் - செ.யோகராஜா

(ஓய்வு நிலை)

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

எழுத தமிழரது வாழ்க்கையில் பண்பாட்டு மாற்றங்கள் பல தடவைகள் நிகழ்ந்துள்ளன. இவற்றுள் காலனித்துவ ஆட்சியின் போது ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் கணிசமானவை. சாதகமானவையும் இவற்றிலுள்ளன. பாதகமானவையுமள்ளன. இவற்றைவிட எண்பதுகள் தொடக்கம் தமிழர்களது புலப்பெயர்வினால் இப்பெற்றுவந்த. இப்பெற்று வருகின்ற மாற்றங்கள் பாரதூரமானவை . வெளியில் பரவலாக அறியப் படாதவை. அதிர்வுகளை ஏற்படுத்தக் கூடியவை.

மேற்கூறியவற்றுள் முதன்மையானவை பெண்களது வாழ்க்கையில் ஏற்படும் பாரதூரமான மாற்றங்களாகும். இத்தகைய மாற்றங்களின் ஆரம்பம் நெடுவழிப் பயணங்களின் போதுதான் ஏற்பட ஆரம்பிக்கின்றது. ஜரோப்பிய நாடுகளுக்குச் செல்ல நேரிடுகின்ற போது அத்தகைய பயணங்கள் நீண்ட பயணங்களாகவுள்ளன. இடைவழிகளில் பல இடங்களில் தங்க வேண்டியேற்படும். இவ்வாறான தங்குமிடங்களுள் சில மிருகங்கள் அடைக்கப்படும் கொட்டில்களாகக்கூட இருப்பதுண்டு. ரஷ்யா இத்தகைய இடங்களுள் முக்கியமானதோன்று.

இங்குள்ள உள்பைகிஸ்தானிலுள்ள பன்றிக்கொட்டிலில் ஏற்பட்ட அனுபவம் ஒன்று பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது. “பெண்களைக் குழக்கச் சொன்னார்கள். அவர்களோடு செக்ஸ் சேட்டை செய்தார்கள். நாங்கள் பெண்களை எப்படிப் பாதுகாப்பது என்று சிந்திக்க முதல் எங்களுக்கு பொல்லுகளால் அடித்தார்கள். வொட்கா மயக்கத்தில் இருந்த எங்களால் ஒன்றுமே செய்ய முடியவில்லை. பெண்களை அந்த இருவரும் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு போனார்கள்.

தடுப்பதற்கு எங்களுக்குத் திராணியில்லை. பக்கத்தில் இருந்த ஒரு வீட்டில் வைத்து அவர்களை வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தினார்கள். இந்தச் சம்பவத்தில் பாதிக்கப்பட்ட பெண் ஒருவர் (திருமணம் முடிக்கவென வந்தவர்) அழுதழுது இருந்து விட்டு ஒருவர் தன்னிடமிருந்த முகம் பார்க்கும் கண்ணாடியை உடைத்து, தனது இரண்டு கைகளின் நரம்புகளையும் அறுத்தார் இரத்தம் ஒழுகிய போதுதான் எங்களுக்கு விபரீதம் புரிந்தது. இரத்தம் பெருகப் பெருக மயக்கமாகி விட்டார். கொஞ்ச நேரத்தில் அவர் உயிர் பிரிந்தது. எனது கண்களுக்கு முன்னால் தற்காலை செய்துகொண்ட அவரைப் பார்த்து நானும் மற்றவர்களும் பிரமை பிடித்து நின்றோம். பன்றிகளைத்தவிர எங்களது அழுகுரல்கள் எவருக்கும் கேட்கவில்லை.

மனம் வெதும்பினோம். பணம் கொடுத்து வரும் அவலத்தை நாம் நேரடியாகக் கண்டு துடித்துப் போனோம். உதவிக்கு யாருமில்லாத அந்தப் பளிக் காட்டில் அப்பெண்ணின் பிரேதத்தைக் கொண்டு போய் வைத்தோம். கொஞ்ச நேரத்தில் அந்தப் பிரேதத்தை பனி மூடிக் கொண்டது. அடையாளமே தெரியவில்லை எங்களை அவர்கள் இருவரும் தொப்ரந்து போதையில் வைத்திருந்தார்கள்.”

அந்நியர்கள் மட்டுமன்றி தமிழர்களான ஏஜன் சிமார் கூட பெண் களுக்கு இத்தகைய தொந்தரவுகள் பலவற்றை ஏற்படுத்தத் தயங்குவதில்லை. மிரட்டிப் பணம் பறித்தல் இவற்றுள் ஒன்று. பணங்கட்ட முடியாத நிலையில் ஏற்படும் விபரீதங்களிலொன்று சிறுக்கதெயான்றில் பதிவாகியிருக்கிறது.

“ஆர்”

“அது நான் சிவா கடைக்கிறன், இஞ்சை மொஸ்கோவில் நிற்கிறன்”

“என்ன புதினோம்?”

“கேட்ட காசு தராததாலை புனிதாவை கோட்டலிலை விட்டிட்டு வந்த நாங்களோல்லே.

அவனுக்கென்ன? ரெட்டைட் ஏரியாவில் கொண்டுபோய் விட்டிட்டாங்கள்?

அவள் செத்துப் போனாள். சவுத்தை குறுக்கு ரோட்டில் கிடந்து பொலிஸ் கண்டு பிடிச்சிருக்கு.”

கொன்றெனர் (கொள்கலன்கள்) பயணாப்கள் பெண்களுக்கு தரும் துயரங்கள் தாங்க முடியாதவை. பின்வருவது இவற்றிலொன்று. “ஏறியவுடன் ஒரு கொன்றெனர் கூட்டாளி மெதுவாக காதோரம் வந்து எல்லோருக்கும் சொன்னார். “இஞ்சை பேசக்கூடாது, மலம் சலம் கழிக்கக் கூடாது..... “பொலிஸ் நாய் மோப்பம் பிடித்துவிடும், ஆகவே கவனம்”

அல்லியா என்னட்டை வந்தாள். அவள் எனது சொந்தக்காரப் பெண் என்று கொன்றெனர் கூட்டாளிக்குச் சொல்லியிருந்தேன். அல்லது அதுக்கு வேற சன்னடை பிடிப்பாரகள். யார் அவளுக்கு பக்கத்தில இருக்கிறது என்று.

“அண்ணா..... தயங்கினாள்
என்ன?

எனக்கு..... எனக்கு.....
என்ன உனக்கு?
வந்திட்டேது...

சரி பரவாயில்லை, கொஞ்சமிரு அங்காலை ஒரு திடம் இருக்கு.”

அதிலை போய் எனது சேட்டைக் கழுத்தில் கொடுத்தேன். இந்த நேரத்தில் அவள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டாள். அஷவயிற்று வலியால் துந்தாள். சேட்டைக் கழுத்தில் கொடுத்த போது அவள் விம்மி விம்மி அழுதாள்.

இந்தியாவில் டெல்லியிலுள்ள ஹோட்டல் ஒன்றிலே தங்கவைக்கப்பட்ட பெண்கள் இருவருக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்களிலொன்று. இது, “.....வெளியே யாரோ கதவை அண்மித்து வரும் சத்தம் கேட்கின்றது. மிக மெதுவாக அவர்களின் அறைக்கதவு தட்டப்படுகின்றது. இருவருக்கும் என்ன செய்வதென்றே தெரியவில்லை. ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்துக்கொள்ள மட்டும் முடிகின்றது.

கதவை யார் தட்டனாலும் திறக்க வேண்டாம் என்று ஏஜன்ஸி (முகவர்) வேறு சொல்லியிருக்கிறார். இவர்களின் ரிக்கற் விடயம் சரிவந்தால் இரவு

வந்து சந்திப்பதாக அவர் சொல்லிவிட்டிருந்தார். அவராயிருக்குமோ?

“ஏஜன்சி” என்று தொலைவுப் பார்த்து வாய்சைத்தாள் நளினி

“ஊகூம் ஊகூம் பெடியள்” என்று மெதுவாக மறுதலித்தாள் தொ

“.....”

நீண்ட நேர இடைவெளிக்குப் பின் மீண்டும் கதவு தட்டப்படுகின்றது.

“யார்?” எனக்கேட்டாள் நளினி எதுவித பதிலுமில்லை. ஆனால் தொடர்ந்து தட்டப்பட்டது கதவு.

இருவித துணிவை வரவழைத்துக் கொண்டு கதவைத் திறந்தாள் நளினி. அதே பஞ்சாபிக்காரன் அதிகாரத்துடன் அறைக்கதவை உள்ளே பூட்டினான். தொல்லை இரவுகள் மீண்டும் தொடர்கின்றன. இப்போது விவரிடமிருந்து தப்பிக்க வேண்டும். இன்னும் எத்தனை எத்தனை இரவுகள் இப்படித் தப்பித்துக் கொள்ள இயலும்?

தமிழர்கள் அதிகமாகவுள்ள சிங்கப்பூரிலே தங்கிச் செல்கின்ற பெண்களுக்கு ஏற்படும் தொல்லைகள் ஏஜன்சிகளால் மட்டுமன்றி உறவினர்களாற்கூட நிகழ்வதுண்டு

சிங்கப்பூரில் தனது உறவினரான ஏஜன் டினால் பாலியல் வல்லுறவிற்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு பெண் சேர வேண்டிய நாட்டிற்குச் சென்ற பின் அவனைப் பழிவாங்குவதற்காக அவனது தம்பியை காதலிப்பது போன்று நடிக்கின்றாள் அவன் நல்லவன் என்று அறிந்து கொண்ட பின்னர் திருமணம் செய்து குடும்ப வாழ்வில் ஈடுபட்ட வேளையில் ஒருநாள் ஏஜன்சி தம்பியை தேடி வந்த பின் அவளை பயமுறுத்தி முன்னர் போன்று செயற்படத் தாண்டுகின்றான் அவரோ ஆவேசமாக சீருகின்றாள் பின்வருமாறு கூறுகின்றாள்

“அப்ப உன்னட்டை அம்பிட்டு பயத்திலை பலியாகிப்போனது உண்மைதான் ஆனால் நீ இப்ப பாக்கிற ஆர்த்தி வேற. நான் எதுக்கும் துணிஞ்சிட்டன் ஆனால் ஒன்றுமட்டும் சொல்லுறன் ஏஜன்சி ஆக்களை கூட்டுக்கொண்டு வாறன் எண்டு இனிமேலும் சிங்கப்பூர்பக்கம் நீ போனால் நான் சும்மா இருக்கமாட்டன் உன்னைப்பற்றின முழுவிபரமும் எழுதி என்ற பிரண்ட் கிட்ட குடுத்திருக்கிறன். எனக்கு ஏதாவது நடந்தால் அந்த ஸெட்டர் உடனடியாக பொலீஸ் கிட்ட போகும்”

குறிப்பிட்ட எதிர்ப்பு அந்த வெளிநாட்டின் தமிழ்ச் சமூகச் சூழல் என்ற படியால் நடந்திருக்க வேண்டும். ஆயினும் அபூர்வமாகவே அத்தகைய வாய்ப்புக்கிட்டுமென்பதில் ஜயமில்லை.

மேற்கூறியவாறு புகலிடம் நோக்கிய நெடுவழிப் பயணாங்களில் இடை வழிகளில் பெண் களுக்கு நிகழ்கின்ற அவ்வாண்கள் யாவும் வெளித் தெரியாதவை . அதிர்ச்சிமேல் அதிர்ச்சி தருபவை எனவேதான் இதுபற்றி அண்மையில் மறைந்த எழுத்தாளர் கி.பி.அரவிந்தன் ஒருதடவை இவ்வாறு குறிப்பிட்டிருந்தார்.

இந்தப் பயணாங்களின் இடைவெளியில்தான் நமது சமூகத்தின் விழுமியங்கள், பெறுமானங்கள் ஏன் பெளத்திரங்கள் எல்லாமே உடைந்து நொறுங்கிப் போகின்றன.

நியூ கென் அச்சகம் மட்டக்களம்பு.
0652222204